

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Факультет економіки та управління

Кафедра національної економіки та публічного управління

Освітньо-професійна програма: «Цифрове врядування»
Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»
Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»

Форма здобуття освіти: заочна

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

**на тему: «Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади:
на прикладі Держгеокадастру»**

здобувачки Зозуль Марини Олександрівни _____

Науковий керівник: к.е.н., доцент Т.О. Корольок _____

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією
з атестації здобувачів вищої освіти (ЕК)**

Завідувач кафедри: *д.держ.упр., професор О.В. Карпенко*

Київ 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет економіки та управління

Кафедра національної економіки та публічного управління

Освітньо-професійна програма: «Цифрове врядування»
Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»
Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»

ПОГОДЖЕНО

Керівник проєктної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

О.В. Карпенко

_____ 2024 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри національної
економіки та публічного управління

О.В. Карпенко

_____ 2024 р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачці вищої освіти Зозуль Марині Олександрівні

заочної форми здобуття освіти

на підготовку кваліфікаційної магістерської роботи

***на тему: «Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі
Держгеокадастру»***

Тему затверджено наказом ректора Університету «27» вересня 2024 р. № 1687-ст

Кваліфікаційна магістерська робота виконується на матеріалах нормативно-правових актів у сфері інформаційного забезпечення органів публічної влади, наукових праць українських та зарубіжних дослідників, звітності Держгеокадастру

План кваліфікаційної магістерської роботи

Розділ 1	Теоретичні засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади
Розділ 2	Аналіз інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру)
Розділ 3	Напрями удосконалення інформаційно-комунікаційної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру)
Об'єкт дослідження:	інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади
Предмет дослідження:	інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі Держгеокадастру.
Мета кваліфікаційної магістерської роботи:	здійснити аналіз теоретичних та прикладних аспектів інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру), визначити проблеми та обґрунтувати напрями їх розв'язання

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	- розкрити зміст інформаційно-комунікативної діяльності, її складові елементи, функції та принципи; - визначити інформаційно-комунікативні технології у сфері публічної влади; - охарактеризувати організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру); - систематизувати методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади
У розділі 2	- проаналізувати тенденції розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, визначити інструменти забезпечення взаємодії електронних систем органу публічної влади; - дати оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру; - здійснити аналіз світового досвіду інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади
У розділі 3	- оцінити вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру); - визначити пріоритети інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади та обґрунтувати напрями її удосконалення в умовах євроінтеграції

Завдання підготував
науковий керівник

Т.О. Королук

«29» вересня 2024 р.

Завдання одержала
здобувачка

М.О. Зозуль

«29» вересня 2024 р.

« » 2024 р.

Реферат

Кваліфікаційна магістерська робота містить 77 сторінок, 5 рисунків, 4 таблиці, список використаних джерел з 81 найменувань, 2 додатки.

«Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі Держгеокадастру»

Об'єктом дослідження кваліфікаційної магістерської роботи є інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади.

Предметом дослідження є інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі Держгеокадастру.

Мета і завдання дослідження. Метою кваліфікаційної магістерської роботи є аналіз теоретичних та прикладних аспектів інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру), визначення проблем та обґрунтування напрямів їх розв'язання.

Відповідно до поставленої мети визначені такі *завдання*:

- розкрити зміст інформаційно-комунікативної діяльності, її складові елементи, функції та принципи;
- охарактеризувати організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру);
- проаналізувати тенденції розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, та надати оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру;
- оцінити вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру);
- визначити пріоритети та обґрунтувати напрями удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади із врахуванням передового світового досвіду.

Теоретична, методична та практична значущість отриманих результатів полягає у поглибленні наукових уявлень про інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади, систематизації підходів до оцінки її якості, аналізі світового досвіду, обґрунтуванні впливу цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів влади.

Практичне значення отриманих результатів полягає у розробленні та обґрунтуванні пропозицій щодо підвищення якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

Рік виконання кваліфікаційної магістерської роботи – 2024.

Рік захисту роботи – 2024.

Ключові слова: інформаційно-комунікативна діяльність, інформаційно-комунікативні технології, органи публічної влади, цифровізація, електронне урядування, Держгеокадастр

В і д г у к
про кваліфікаційну магістерську роботу
здобувачки факультету економіки та управління
освітньо-професійної програми «Цифрове врядування»
Зозуль Марини Олександрівни
на тему: «Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної
влади: на прикладі Держгеокадастру»

1. *Актуальність теми.* Актуальність інформаційно-комунікативної діяльності органів державної влади обумовлюється низкою чинників, які мають важливе значення для сучасного розвитку економіки та суспільства, удосконалення публічного управління: потребою у підвищенні прозорості, відповідальності та підзвітності органів влади, зростанням ролі цифрових технологій, необхідністю залучення громадян до управлінської діяльності, перманентністю кризових явищ. В умовах воєнного стану роль інформаційно-комунікативної діяльності особливо зростає задля координації дій із громадянами та міжнародними партнерами. Що стосується Держгеокадастру, то від успішності його інформаційно-комунікаційної діяльності залежить ефективність управління земельними ресурсами, суспільна довіра та досягнення цілей інтеграції України у європейський простір.

2. *Позитивні аспекти кваліфікаційної магістерської роботи.* У вступі магістерської роботи Зозуль М.О. обґрунтувала актуальність, визначила об'єкт і предмет, мету та завдання, методи, що обумовило логіку розкриття змісту теми дослідження. У кваліфікаційній роботі розкрито теоретичні та організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади; методичні підходи до оцінки її якості. Оцінка якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади на прикладі Держгеокадастру дала змогу визначити основні її проблеми та чинники, що їх обумовлюють. У магістерській роботі представлено авторське бачення необхідності модернізації інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, враховуючи стан війни, процеси цифровізації та євроінтеграції.

3. *Наявність самостійних розробок автора.* Висновки та пропозиції автора є самостійними, аргументованими та практично спрямованими. Результати дослідження супроводжуються самостійно розробленим ілюстративним матеріалом. Варто відзначити авторську ініціативу щодо проведення опитування для оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, що дало змогу за допомогою SWOT-аналізу визначити її переваги та недоліки, можливості та загрози. Кваліфікаційна робота підготовлена із дотриманням принципів академічної доброчесності, достовірність висновків підтверджується апробацією результатів дослідження Зозуль М.О. на міжнародній науково-практичній конференції та їх оприлюдненням у збірнику матеріалів.

4. *Цінність теоретичних висновків та практичних рекомендацій.* Робота виконана на належному теоретичному рівні. Системний підхід до висвітлення проблематики дослідження, професійний досвід дали змогу визначити пріоритети та обґрунтувати напрями удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру в умовах євроінтеграції. Авторські пропозиції складають

5. *Наявність недоліків.* Відзначаючи творчість, наполегливість та відповідальність магістрантки, варто вказати на певні зауваження: недостатньо висвітлено питання світового досвіду інформаційно-комунікативної діяльності органів державної влади, зокрема, в розрізі окремо взятих країн; в окремих частинах роботи порушено принцип послідовності викладу матеріалу; наявні помилки в оформленні джерел літератури та не завжди є необхідні посилання на них в змісті роботи. Однак вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи.

Науковий керівник:
доцент кафедри національної економіки
та публічного управління, к.е.н., доцент

Корольюк Т.О.

“ ” 2024 p.

Рецензія

на кваліфікаційну магістерську роботу здобувачки вищої освіти

Зозуль Марини Олександрівни

Тема: «Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади:
на прикладі Держгеокадастру»

Актуальність теми кваліфікаційної магістерської роботи і доцільність її розроблення.

Тема магістерської роботи є надзвичайно актуальною в контексті сучасних викликів публічного управління. Ефективна інформаційно-комунікативна діяльність є основою для прозорості, підзвітності та доступності органів державної влади, що відповідає принципам демократичного суспільства. Дослідження інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру є цінним з точки зору вдосконалення як внутрішніх процесів управління, так і зовнішньої комунікації з громадянами та іншими зацікавленими сторонами.

Якість проведеного дослідження.

Кваліфікаційна магістерська робота є добре структурованою та охоплює дослідження теоретичних засад інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, її аналіз на прикладі Держгеокадастру та напрями удосконалення в умовах євроінтеграції. Застосування таких методів аналізу, як контент-аналіз, соціологічне опитування та SWOT-аналіз, дало змогу підвищити наукову обґрунтованість та прикладний характер результатів дослідження.

Позитивні риси кваліфікаційної магістерської роботи.

У магістерській роботі Зозуль М.О. здійснила досить глибокий аналіз нормативно-правового забезпечення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, її специфіку в Держгеокадастрі, світовий досвід, що обумовило обґрунтування пріоритетів та напрямів удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру. Особлива увага приділяється необхідності подальшого впровадження цифрових технологій в практику інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

Зауваження.

Звертаючи увагу на сильні сторони проведеного дослідження, існує несуттєве зауваження: доцільно було проаналізувати досвід окремих країн щодо забезпечення інформаційно-комунікативної діяльності органу, аналогічного Держгеокадастру. Проте воно не впливає на загальну позитивну оцінку виконаної роботи.

Практична значимість висновків і рекомендацій

Сформульовані у магістерській роботі висновки, узагальнення та рекомендації щодо удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, необхідності впровадження інформаційно-комунікативної стратегії мають практичну спрямованість та можуть бути використані в управлінській практиці не лише Держгеокадастру, а й інших органів публічної влади.

Кваліфікаційна магістерська робота є завершеним прикладним дослідженням, яке якісно виконане та заслуговує на високу оцінку. Зозуль М.О. заслуговує присудження кваліфікації магістра з публічного управління та адміністрування.

Рецензент:

в. о. начальника Відділу
міжнародного співробітництва
Державної служби України з питань
геодезії, картографії та кадастру

Підпис засвідчую:

Місце печатки організації, де працює рецензент

К.М. Мантюк

(посада, підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	7
1.1 Інформаційно-комунікативна діяльність як інструмент взаємодії влади та суспільства	7
1.2 Інформаційно-комунікативні технології у сфері державного управління.....	12
1.3 Організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру).....	17
1.4 Методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади	25
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ).....	31
2.1. Особливості розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру	31
2.2. Оцінка якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру	41
2.3. Світовий досвід інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади	48
РОЗДІЛ 3 НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ).....	52
3.1. Вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічного управління.....	52
3.2. Пріоритети інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління в умовах євроінтеграції (на прикладі Держгеокадастру).....	57
ВИСНОВКИ.....	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	69
ДОДАТКИ	

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасних умовах суспільного розвитку зростає роль інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, яка пов'язана із потребою оперативного доступу до інформації, забезпечення відкритої взаємодії із громадськістю, залучення останніх до процесів прийняття управлінських рішень. В умовах кризи актуалізується потреба вчасного реагування на її прояви для запобігання паніці та координації дій населення, формування позитивних очікувань громадян. Все це формує позитивний імідж органів влади та підвищує суспільну довіру до них. Таким чином, інформаційно-комунікативна діяльність виступає одним із ефективних інструментів демократичного та антикризового управління.

Держгеокадастр як орган, що відповідальний за прозорі земельні відносини та функціонує вже більше десяти років, відіграє важливу роль у суспільному житті. Успішна інформаційно-комунікативна діяльність цієї служби є критично важливою для забезпечення доступу громадян до земельної інформації, дотримання прав власності на землю та реалізації принципу відкритості в управлінні земельними ресурсами. Особливої актуальності дослідження набуває в контексті переходу до цифрових технологій, які створюють нові можливості та вимагають адаптації до викликів кібербезпеки, нерівного доступу до електронних ресурсів та професійної підготовки персоналу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематику публічного врядування, пов'язану з інформатизацією, впровадженням інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) досліджували О. Карпенко, В. Куйбіда, П. Шпиґа [1], В. Степанов [2], П. Клімушин [3], О. Орлов [4], І. Куспляк [5]. Вдосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади у своїх працях розглядали такі українські дослідники, як А. Дегтяр, Л. Горбата, В. Дрешпак, О. Карпенко, А. Дуда, В. Дзюндзюк С., О. Михайловська та ін. Констатуючи вагоме наукове напрацювання дослідників щодо інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, воно не втрачає своєї

актуальності з огляду на швидкоплинність змін у цій сфері, пов'язаних із децентралізацією, процесами цифровізації та європейської інтеграції.

Мета і завдання дослідження. Мета кваліфікаційної роботи – здійснити аналіз теоретичних та прикладних аспектів інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру), визначити проблеми та обґрунтувати напрями їх розв'язання.

Відповідно до мети дослідження в процесі виконання роботи були поставлені наступні *завдання*:

- розкрити зміст інформаційно-комунікативної діяльності, її складові елементи, функції та принципи;
- охарактеризувати організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру);
- проаналізувати тенденції розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, та надати оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру;
- оцінити вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру);
- визначити пріоритети та обґрунтувати напрями удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади із врахуванням передового світового досвіду.

Об'єкт дослідження – інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади.

Предмет дослідження – інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі Держгеокадастру.

Для реалізації мети дослідження використовувалися загальнонаукові та специфічні методи, зокрема: аналізу та синтезу, дедукції та індукції – для з'ясування змісту інформаційно-комунікативної діяльності, її складових елементів, функцій, принципів; системного підходу та класифікації – для наведення видів інформаційно-комунікативних технологій, розкриття організаційно-правових засад інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру; графічний та

табличний – для наочної ілюстрації результатів дослідження; емпіричний метод – збір даних через опитування щодо рівня задоволення громадськості інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру; SWOT-аналіз – для виявлення сильних та слабких сторін, можливостей та загроз у діяльності Держгеокадастру; статистичний – для оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру; контент-аналіз – для визначення тенденцій розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру за допомогою дослідження вебсайту Держгеокадастру; узагальнення – визначення впливу цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади.

Теоретична, методична та практична значущість отриманих результатів. Теоретична значущість полягає у поглибленні наукових уявлень про інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади, систематизації підходів до оцінки її якості, аналізі світового досвіду, обґрунтуванні впливу цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів влади.

Практичне значення отриманих результатів полягає у розробленні та обґрунтуванні пропозицій щодо підвищення якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

Інформаційною базою дослідження є нормативно-правові документи, наукові праці дослідників, статистичні дані Держгеокадастру, звіти про виконання планів роботи Держгеокадастру.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

У першому розділі досліджено категоріальний апарат інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади; охарактеризовано види інформаційно-комунікативних технологій у сфері державного управління, роль цифровізації та електронного врядування; розкрито організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру); визначено методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління.

У другому розділі охарактеризовано тенденції розвитку інформаційно-

комунікативної діяльності Держгеокадастру; дано оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру; здійснено аналіз світового досвіду інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади.

У третьому розділі обґрунтовано вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічної влади; визначено пріоритети та напрями удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру) в умовах євроінтеграції.

Апробація дослідження. Результати дослідження представлені автором на III Міжнародній науково-практичній конференції «Державна політика та управління стратегічними комунікаціями в кризових умовах» (м. Київ, 23 жовтня 2024 року) [6].

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

1.1 Інформаційно-комунікативна діяльність як інструмент взаємодії влади та суспільства

Комунікація – ключовий і сполучний процес при забезпеченні здійснення управлінської діяльності. Необхідним підґрунтям розробки, розвитку та реалізації всіх соціальних систем є комунікативний процес, оскільки використовуючи комунікацію реалізується управління. Тобто комунікація – це так званий соціальний механізм, що використовується при виникненні і реалізації влади у суспільстві [7].

Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) використовують під час роботи не лише великі корпорації або підприємства, ІТ чи роздрібні компанії, але і публічні органи. Рівень довіри та ступінь лояльності громадянина до діяльності органів публічної влади значною мірою характеризуються запровадженням, розвитком, використанням та поширенням ІКТ на усіх рівнях адміністрування органу.

Аналізуючи наукову літературу, зокрема напрацювання Дегтяря О. А., необхідно виділити визначення «інформаційно-комунікативна діяльність» у парадигмі державного управління, в якій науковець пояснює її в розрізі системи щодо обміну інформацією між громадянином та державними інституціями, органами різних організаційно-правових форм, використовуючи спеціальну систему каналів, засобів і форм; а також в межах наявності соціальної взаємодії з певними характерними ознаками та властивостями, що впливає на поведінку громадянина та діяльність органів публічної влади у межах досягнення певної мети [8].

У межах цієї роботи, інформаційно-комунікативна діяльність розглядається як складова процесу публічного управління, яка орієнтована на ефективне поєднання та узгодження державних цілей, цілей органів публічної влади та громадян, наслідком якого є гарантування свобод і прав громадянина, а також формування спільних взаємоузгоджених рішень з управління на всіх рівнях публічної влади.

Загалом, інформаційно-комунікативну діяльність можна зобразити у формі ланцюжка (процесу) передачі інформації від комунікатора (певного джерела) до реципієнта (одержувача), використовуючи уявний канал, – так званий «зворотній зв'язок», тобто комунікатор одержує інформацію в тій мірі та якості, у якій реципієнт одержав, засвоїв та сприйняв запитувану інформацію.

Якщо зазначений процес зобразити як систему, тобто використати системний підхід, то можна виокремити різні елементи в ній:

- суб'єкти комунікації: відправник та отримувач інформації (комунікатор та реципієнт);
- засоби: код, що застосовується з метою передачі інформації у знаковій формі (графіки, рисунки, слова);
- канали комунікації, які використовуються для передачі повідомлення від комунікатора до реципієнта (інтернет, лист, телефон, телебачення, радіо);
- предмет комунікації (подія або явище) та повідомлення, що відображає його (новина, телевізійний сюжет, стаття, радіопередача);
- ефекти комунікації, тобто зміни у внутрішньому стані суб'єктів комунікації, у їх взаємовідносинах, діях, а також результати комунікації.

Отже, інформаційно-комунікативна діяльність публічного управління насамперед зображає систему з обміну інформацією між органами публічної влади та суспільством, застосовуючи різноманітні спеціальні системи кодів, засобів, символів та організаційних форм; і водночас характеризується соціальною взаємодією, що містить в собі низку специфічних властивостей та ознак, і яка в кінцевому результаті зосереджена на забезпеченні регулювання людської

поведінки, налагодження діяльності органів публічної влади задля досягнення певної мети.

Потрібно відзначити, що інформаційно-комунікативна діяльність державного управління та громадських організацій суттєво відрізняються. Державні інститути та підприємства, органи налагоджують процес комунікації з метою інформування, впливу, переконання громадськості у правильності обраного курсу політики (ухваленого управлінського рішення) чи заради визначення шляхів вдосконалення такого рішення. Основною причиною участі у комунікаційному процесі громадськості є захист інтересів окремої особи або групи людей, задоволення потреб. Цілі комунікації забезпечують обслуговування тієї або іншої потреби: самореалізації, виживання, співробітництва з іншими людьми, проявлення здібностей тощо.

Тобто, інформаційно-комунікативна діяльність є ключовою складовою процесу публічного управління, через те що вона дає змогу узгоджувати та об'єднувати цілі громадян і держави в одне ціле, що в результаті спричиняє прийняття взаємоприйнятних та спільних управлінських і політичних рішень. Таким чином, функції інформаційно-комунікативної діяльності публічного управління сформовано у рис. 1.1.

Рисунок 1.1 – Функції інформаційно-комунікативної діяльності в публічному управлінні

Джерело: розроблено автором

Детальніше про кожен з функцій:

- функція з обміну: закладення каналів інформації з метою забезпечення ефективного обміну інформацією між окремими працівниками, організаціями, і громадськістю;
- регулятивна: раціоналізація та регулювання потоків інформації у системі публічного управління;
- координаційна: узгодження завдань та цілей діяльності, координації дій;
- керуюча: через комунікацію існує можливість регулювання не лише діяльності публічних установ та органів, а також впливу на поведінку інших осіб;
- креативна: не тільки передача інформації, а водночас можливе формування інформації, яке є вагомим моментом у межах ухвалення управлінських (політичних) рішень;
- стабілізаційна: забезпечення безперебійного функціонування соціальної системи;
- мобілізаційна: одержання підтримки та схвалення громадськості щодо прийнятих управлінських (політичних) рішень;
- інтегруюча: розроблення державної політики, яка б брала до уваги інтереси всіх елементів суспільства, забезпечувала сприяння створенню та схваленню спільних узгоджених управлінських рішень;
- функція соціалізації: під час інформаційного обміну засвоєння соціально-політичних норм, традицій та цінностей, збільшення рівня громадян щодо політичної компетентності.

З огляду на зазначене, а також згідно з вимогами модернізації системи публічної служби та державного управління в Україні [9], інформаційно-комунікативна діяльність в межах системи публічного управління повинна виходити з принципів, що подані у табл. 1.1.

Таблиця 1.1 – Принципи інформаційно-комунікативної діяльності

Принцип	Характеристика
Відкритості	Забезпечення зрозумілості та доступності інформації, забезпеченні можливостей обговорення, гласності
Зворотного зв'язку	Наявність необхідності не тільки інформування громадськості про діяльність, а також одержання зворотної інформації з метою майбутнього її використання в межах прийняття, ухвалення управлінських рішень
Ясності	Комунікаційний процес повинен відбуватися за умови використання зрозумілої мови, символів, знаків і має передаватися таким способом, щоб отримувач однозначно сприйняв інформацію
Результативності	Інформативно-комунікативна діяльність проводиться з певною метою та сприяє досягненню конкретних поставлених результатів
Єдності	Необхідність об'єднання всіх учасників комунікаційного процесу задля досягнення спільної мети
Керування інформаційними потоками	При нинішніх умовах істотного підвищення обсягу інформації, яка виробляється, забезпечення можливості відсіяння непотрібної чи шкідливої інформації, і водночас доведення до громадськості, або до державних органів тієї інформації, що є необхідною та актуальною
Стратегічного управління	Потреба ведення інформативно-комунікативної діяльності, враховуючи стратегічні і тактичні завдання розвитку держави та суспільства
Партнерства	Прийняття всіх суб'єктів комунікації на рівноправних засадах
Верифікації	Звертає увагу на те, що інформація, що передається, повинна перевірятися
Самовдосконалення	Необхідність безперервного розвитку та вдосконалення ІКТ, а також в свою чергу потрібно враховувати громадські потреби, методи засвоєння інформації громадянами, аналізувати зручні засоби та канали комунікації для громадськості, особливості модернізації поточних інформаційних технологій. Використання зазначеного принципу в системі публічного управління може призвести до усунення непотрібних елементів та систем, зокрема тих, що обробляють листи та інші паперові документи.

Джерело: розроблено автором на основі [9]

Отже, інформаційно-комунікаційні технології використовують у інформаційно-комунікативній діяльності органи публічної влади. Рівень довіри та ступінь лояльності громадянина до діяльності органів публічної влади значною мірою характеризуються запровадженням, розвитком, використанням та поширенням ІКТ на усіх рівнях адміністрування органу. Інформаційно-комунікативна діяльність розглядається як складова процесу публічного управління, яка орієнтована на ефективне поєднання та узгодження державних цілей, цілей органів публічної влади та громадян, наслідком якого є гарантування

свобод і прав громадянина, а також формування спільних взаємоузгоджених рішень з управління на всіх рівнях публічної влади. Наведені функції та принципи інформаційно-комунікативної діяльності застосовуються і у розрізі модернізації органів публічної влади.

1.2 Інформаційно-комунікативні технології у сфері державного управління

Термін ІКТ уособлює сукупність методів, програмно-технічних засобів та виробничих процесів, які застосовуються задля збирання, оброблення, зберігання, відображення, розповсюдження, обміну та використання інформації. Використання ІКТ у межах публічного управління має за мету виконання завдань щодо забезпечення продуктивності та оперативності комунікаційного процесу, і водночас організація індивідуального підходу щодо розв'язання проблем окремої особи, групи людей, громади, регіону.

Науковці виділяють різноманітні види ІКТ, які структуровано в додатку А.

На прикладі Держгеокадастру можна наявно пояснити класифікацію ІКТ відповідно до ступеня централізації: централізовані, децентралізовані та змішані. Наприклад, централізовані ІКТ обумовлюються тим, що оброблення інформації та вирішення завдань покладається та контролюється центральним апаратом. Головні управління Держгеокадастру в обласних центрах використовують децентралізовані ІКТ на своєму локальному рівні. Змішані ІКТ полягають у вирішенні проблем, різних питань, обробці інформації на локальному рівні, однак дані передаються, обробляються і зберігаються у базі даних центрального апарату.

В межах теоретичної концепції, на основі якої сформована технологія:

- технології в рамках традиційної моделі публічного управління (листування, прийом громадян);
- технології, які створені на основі концепції New Public Management

(нового публічного менеджменту): публічні звіти, електронні портали;

– технології, які розроблені на базі концепції New Public Service (нової публічної служби), сформовані не лише на обміні інформацією, але і на майбутній активній взаємодії комунікатора з реципієнтом з метою вирішення термінових проблем [10].

Щодо застосування ІКТ у сфері взаємодії публічної влади та громадянського суспільства, необхідно зазначити застосування технологій New Public Service, що відповідають поточному інформаційно-технологічному етапу розвитку громадськості та рівню, ціллю якого є узгодження і спільне розв'язання проблем суспільства.

Концепція New Public Service заснована на ідеї, що державі в сучасних умовах не вдається організувати задоволення базових потреб суспільства, тобто, виникає нагальна потреба реформувати ієрархічне адміністрування в межах нової форми управління. Однак, якщо New Public Management при пошуку нових підходів ставить акцент на ринковій економіці, то концепція New Public Service передбачає утвердження, враховуючи процеси комунікації постіндустріального інформаційного суспільства та демократичну практику держав в сучасних умовах.

Укладачами ідей зазначеної концепції виступали такі науковці, як П. Богесон, Т. Берцель, Б. Колер-Кох, П. Лайт, Г. Рейнгольд, Д. Марш, Р. Родес, Е. Хіндмуур та ін. Зазначені учені зазначають, що в межах організації комунікаційної системи між суспільством та владою потрібно створювати політичні «мережі», розроблені на основі зв'язків та взаємовідносин по горизонталі між державними службовцями, політиками та громадськістю.

Будучи своєрідним альянсом «професіоналів та дилетантів», мережа випускає активні обмінні процеси, сприяє налагодженню співпраці, впорядкувавши досвід комунікаторів та реципієнтів, а також, в кінцевому результаті, забезпечує введення принципів кооперації та співробітництва. На відміну від понять «система» та «структура», концепція «мережа» наголошує на усвідомлених зв'язках всіх сторін, спрямованих на забезпечення досягнення загальних цілей та розв'язання соціально значущих проблем.

Щодо узгодження інтересів, то основними засобами виступають процес комунікації та різні форми підтримки контактів, що формують налагодження двосторонніх і багатосторонніх зв'язків. Мережева комунікація в результаті забезпечує те, що громадськість набуває активної ролі під час процесу прийняття рішень, а влада характеризується здатністю підтримки комунікації, що відноситься до ключових показників ефективності публічного управління.

При переході до принципів New Public Service та створення «політичних мереж», структури громадянського суспільства набувають цілий ряд функцій від уряду та держави з метою спільного вирішення поточних проблем, впровадження цілей суспільства і держави. Тобто, також змінюється сутність державної влади в системі публічного управління, що поступово зменшується за рахунок підвищення участі громадськості у справах держави, що перестає уособлювати єдиний центр влади та прийняття суспільно цінних рішень. Органи публічної влади за таких умов трансформуються у ефективні суб'єкти процесу взаємодії рівних учасників у межах вирішення суспільних завдань.

Органи самоорганізації населення, недержавні організації, союзи, спілки, асоціації у зазначених умовах не лише здійснюють вплив на політику чи забезпечують участь у реалізації спільно вироблених рішень. Також вони беруть участь у процесі публічного управління як самостійні суб'єкти, не передаючи відповідальність публічним органам, а вирішуючи спільно з ними суспільні проблеми.

Для вдосконалення політичних мереж, прискорення соціального партнерства та переходу до сучасних принципів реалізації управління публічним органам влади в Україні необхідно звернути увагу на наступні аспекти у своїй роботі, а саме:

- підтримка відкритості та прозорості діяльності;
- створення та просування інноваційних механізмів під час процесу взаємодії з громадськими організаціями та громадянами;
- використання в своїй діяльності новітніх методів дослідження соціально-економічних і політичних процесів, здійснення обліку та моніторингу інтересів

різних верств населення та груп;

- збільшення відповідальності органів влади перед громадськістю, спираючись на реалізацію різних форм міжсекторного соціального партнерства («влада-бізнес-громадські організації», «влада-громадські організації») з метою вирішення суспільно значущих проблем;

- підтримка високого рівня взаємної довіри, інтеграції, консолідації соціальної злагоди.

Запровадження і застосування ІКТ під час управлінської діяльності публічного органу дозволяє досягти поставлених завдань та цілей публічного адміністрування та управління, які можна охарактеризувати за наступними ознаками:

- надання доступу зацікавленим сторонам, тобто для бізнесу, громадськості, до процесів контролю управлінської діяльності і схвалення рішень публічними органами влади;

- здійснення прозорого та зрозумілого процесу комунікації між громадськістю, бізнесом та інституціями публічної влади при обов'язковому забезпеченні зворотного зв'язку, реагування на потреби громадян та врахування інтересів усіх акторів;

- залучення громадськості до розв'язання проблем, викликів чи поточних питань, що вимагають громадського обговорення;

- збільшення рівня відповідальності органів влади перед громадськістю при використанні різних механізмів і форм громадської участі, діяльності інститутів громадянського суспільства [11].

Застосування ІКТ у діяльності публічного органу пришвидчує реалізацію поставлених цілей при скороченні часу на передачу і отримання інформації, зменшує паперову роботу при використанні електронних носіїв інформації, полегшує роботу працівників, сприяє її ефективному та оперативному виконанню, надає можливість усім зацікавленим сторонам відігравати активну роль при формуванні нових нормативно-правових актів, стратегічних, рамкових документів, забезпечує безперешкодний доступ до інформації, сприяє ефективному

міжнародному співробітництву.

Крім того, сучасне суспільство зазнає трансформаційних змін, що є наслідком цифрового розвитку та реалізуються разом з новими сервісними механізмами взаємодії публічних органів з кожною особою (громадянином). Цифровізація стає ключовою складовою розвитку економіки спільно з інформацією, працею, сировиною і капіталом. Так зване «цифрове суспільство» формується у державах з посиленням розвитком цифрової економіки і цифрових ІКТ. У зазначеному суспільстві життя громадськості підтримується за допомогою цифрових ІКТ. Цікаво, що саме при поясненні еволюції суспільства наводять як суспільство знань – комунікаційне суспільство – інформаційне суспільство – мережеве суспільство – цифрове суспільство.

З огляду на все вищезазначене, очевидно, що поняття «цифрове урядування» не є рівнозначним поняттю «електронне урядування».

Якщо під електронним урядуванням розуміється сервісна діяльність органів публічної влади із застосуванням електронних систем локальних інформаційно-комунікаційних мереж і фрагментів глобальної інформаційної мережі (фактично допоміжна складова сервісної управлінської діяльності), то цифрове урядування – це новий інноваційний напрям розвитку і організації системи управління, трендами якого є впровадження цифрових трансформацій, що стосуються впровадження поточних цифрових ІКТ (тобто, цифрове прийняття типових управлінських рішень).

Резюмуючи вищесказане, пропонуємо під цифровим урядуванням розуміти планування, мотивування, організування, виконання та контроль за діяльністю органів публічної влади з використанням цифрових алгоритмів ухвалення управлінських рішень.

В Україні впровадження та підтримка розвитку електронного врядування є підґрунтям для широкого застосування ІКТ в управлінні діяльністю публічного органу влади. Згадані технології є одними з засобів ефективної комунікації та доступу, адже формують межі можливого застосування громадянами та бізнесом під час процесів з моніторингу, контролю і участі в ухваленні публічних

управлінських рішень. Формами електронного врядування у сфері громадського контролю за управлінською діяльністю публічної організації є проведення різноманітних онлайн-голосувань, електронні петиції, онлайн-вивчення громадської думки, електронні консультації з громадськістю, тощо.

У Концепції розвитку електронного урядування в Україні визначено, що «запровадження електронного урядування є базовою передумовою для розбудови в Україні ефективних цифрової економіки і цифрового ринку та його подальшої інтеграції до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу (EU Digital Single Market Strategy)», а також зазначеною Концепцією визначено, що ключовим принципом реалізації цифровізації є «цифровий за замовчуванням», який слід розуміти як «забезпечення будь-якої діяльності органів влади (в тому числі надання публічних послуг, забезпечення міжвідомчої взаємодії, взаємодії з фізичними та юридичними особами, інформаційно-аналітичної діяльності) передбачає електронну форму реалізації як пріоритетну, а планування та реалізація будь-якої реформи, проекту чи завдання – із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій» [12].

У майбутньому в Україні, безперечно, буде реалізовуватись безперервне вдосконалення концепту електронного урядування, але наразі це поняття в нас є проміжним між етапами з інформатизації публічного управління та цифровізацією.

1.3 Організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади (на прикладі Держгеокадастру)

В Україні розроблено та забезпечено функціонування організаційних та правових засад щодо діяльності органів публічної влади.

Вперше термін «державні інформаційні ресурси» було визначено ст. 1 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України», що означає систематизовану інформацію, доступність якої

забезпечується за допомогою інформаційних технологій, а також володіють, використовують та розпоряджаються якою державні органи [13].

Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади в Україні формується на базі нормативно-правових актів України і міжнародних Конвенцій, що зображено на рис. 1.2.

Насамперед Стаття 34 Конституції України передбачає: «кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір» [14].

Рисунок 1.2 – Нормативно-правова основа інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади.

Джерело: розроблено автором

Закон України «Про інформацію» закладає права щодо інформації, підтримує розвиток основ інформаційної діяльності, а також здійснює закріплення

права кожного на інформацію в усіх галузях суспільства та держави [15].

Закон України «Про електронні комунікації» «визначає правові та організаційні основи державної політики у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, а також права, обов'язки та відповідальність фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у відповідній діяльності або користуються електронними комунікаційними послугами» [16].

Закон «Про звернення громадян» «регулює питання практичної реалізації громадянами України наданого їм права вносити в органи державної влади, об'єднання громадян відповідно до їх статуту пропозиції про поліпшення їх діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів» [17].

У Законі України «Про доступ до публічної інформації» наведено, що «публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом» [18].

Забезпечення відкритості, прозорості та гласності діяльності органів публічного управління загалом забезпечується Законами України «Про медіа» [19], «Про суспільні медіа України» [20], «Про електронні документи та електронний документообіг» [21], «Про місцеве самоврядування» [22], «Про запобігання корупції» [23], а також постановою Кабінету Міністрів України «Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» [24] та ін.

На міжнародному рівні наступні документи врегульовують принципи та стандарти, які сприяють налагодженню зв'язків між публічними органами та громадянськістю:

1) Європейська конвенція про захист прав людини врегульовує основні свободи та права громадян включно з свободою висловлення та забезпечення доступу до інформації, а також гарантує право громадян на одержання та

поширення інформації, запобігаючи цензурі [25];

2) Європейська хартія міського самоврядування визначає ключові стандарти та принципи європейського місцевого самоврядування, зосереджуючи увагу на необхідності врегулювання прозорості та відкритості у діяльності місцевого самоврядування [26].

3) Конвенція про доступ до офіційних документів регулює право громадян у доступі щодо офіційних документів органів публічної влади, надаючи стимул до впровадження прозорості та доступності інформації для отримання громадськістю [27].

4) Конвенція про доступ до інформації, участь громадян у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція) регулює застосування принципів відкритості, забезпечення участі громадськості під час ухвалення рішень, пов'язаних з довкіллям, наголошує на взаємодії громадськості з органами влади щодо питань навколишнього середовища [28].

Метою інформаційно-комунікативної діяльності публічних органів влади є створення ефективної системи інформування громадськості про діяльність, забезпечення сприяння розвитку інформаційних каналів, поліпшення взаємодії населення та влади.

Нині формування кадрового ресурсу органів публічного управління у виді основного професійного та інтелектуального потенціалу українського суспільства, являється одним з ключових напрямків державної кадрової політики. Серед сфер розвитку підготовки професійних кадрів є комунікації, що застосовуються як під час повсякденного життя громадськості, так і у роботі спеціалістів.

Реалізація ефективної інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади не можна уявити без формування та функціонування спеціальних інформаційно-комунікативних підрозділів.

Практичну обробку інформаційних ресурсів і комунікативну функцію органу публічної влади реалізує спеціалізований підрозділ (департамент, управління, комітет, відділ), до повноважень якого належать відстеження інформаційних потоків, узагальнення інформації щодо усіх напрямів роботи;

систематизація оцінки конкретних викликів; формулювання висновків. Якість рішень, прийнятих органом публічної влади, залежить від своєчасності, надійності та повноти інформації [29, с. 134].

Потрібно підкреслити, що структура зазначеного підрозділу, положення та штатна чисельність працівників затверджується керівником органу публічної влади в установленому порядку. Інформаційно-комунікативні підрозділи реалізують свою діяльність за попередньо-визначеними планами роботи, які затверджені керівником.

З метою здійснення функцій інформаційно-комунікативного підрозділу, його начальник та інші працівники (державні службовці) уповноважуються необхідними правами та несуть відповідальність відповідно до Закону України «Про державну службу» [30], а також іншими нормативними правовими актами, положеннями і посадовими інструкціями, які упорядковують порядок і умови на вступ та проходження такої служби.

До організаційних та правових засад роботи інформаційно-комунікативних підрозділів відносяться виконання підрозділами відповідного набору функцій, а саме щодо забезпечення передачі інформації, аналізу, втілення комунікації, мотивації, контролю тощо.

Серед завдань інформаційно-комунікативних підрозділів у складі органів публічного управління необхідно виокремити наступні: пошук та обробка джерел інформації та комунікація із споживачами інформаційних ресурсів; інформаційна підтримка процесів управління; визначення складових елементів ресурсів інформації, періодичності випуску та форматів надання інформації; здійснення забезпечення відкритості та прозорості рішень, які приймаються органом публічної влади, забезпечення гарантій права кожного на вільний доступ до інформації в межах прийнятих рішень; підтримка роботи технічних засобів для інформаційно-комунікаційної роботи; контроль банку кваліфікованих кадрів, які мають необхідні навички та спеціалізацію, щоб працювати з ресурсами інформації; забезпечення відповідно до сучасних умов телекомунікаційної інфраструктури; сприяння підтримці інформаційній безпеці [31, с. 32].

Відповідно до ст. 17 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» «у разі якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складають функції з надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба» [32]. Тобто ключовою функцією служби є забезпечення потреб громадян у вигляді надання різноманітних адміністративних послуг.

Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затверджене постановою Кабінету Міністрів від 14 січня 2015 р. № 15, визначає, що «Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру (Держгеокадастр) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства і який реалізує державну політику у сфері національної інфраструктури геопросторових даних, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру» [33].

У межах інформаційно-комунікативної діяльності при аналізі зазначеного Положення серед завдань Держгеокадастру потрібно наголосити на наступному пункті: забезпечення обробки звернень громадян з питань Держгеокадастру.

До прав Держгеокадастру належить, зокрема, організація інформаційної діяльності, забезпечення сприяння створенню та модернізації сучасних інформаційних технологій і комп'ютерних мереж в галузі земельних відносин.

Взаємодія Держгеокадастру щодо реалізації покладених на нього задач в установленому порядку із громадськими спілками, об'єднаннями громадян, профспілками та організаціями роботодавців теж передбачена Положенням.

Держгеокадастр підтримує комунікацію з різними акторами (суб'єктами) на різних рівнях задля забезпечення здійснення своїх повноважень та завдань (рис. 1.3).

Рисунок 1.3 – Суб'єкти інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру

Джерело: розроблено автором на основі [35], [36], [37]

У Держгеокадастрі функції з інформаційно-комунікативної діяльності виконують різні структурні підрозділи відповідно до розробленого рис. 1.4.

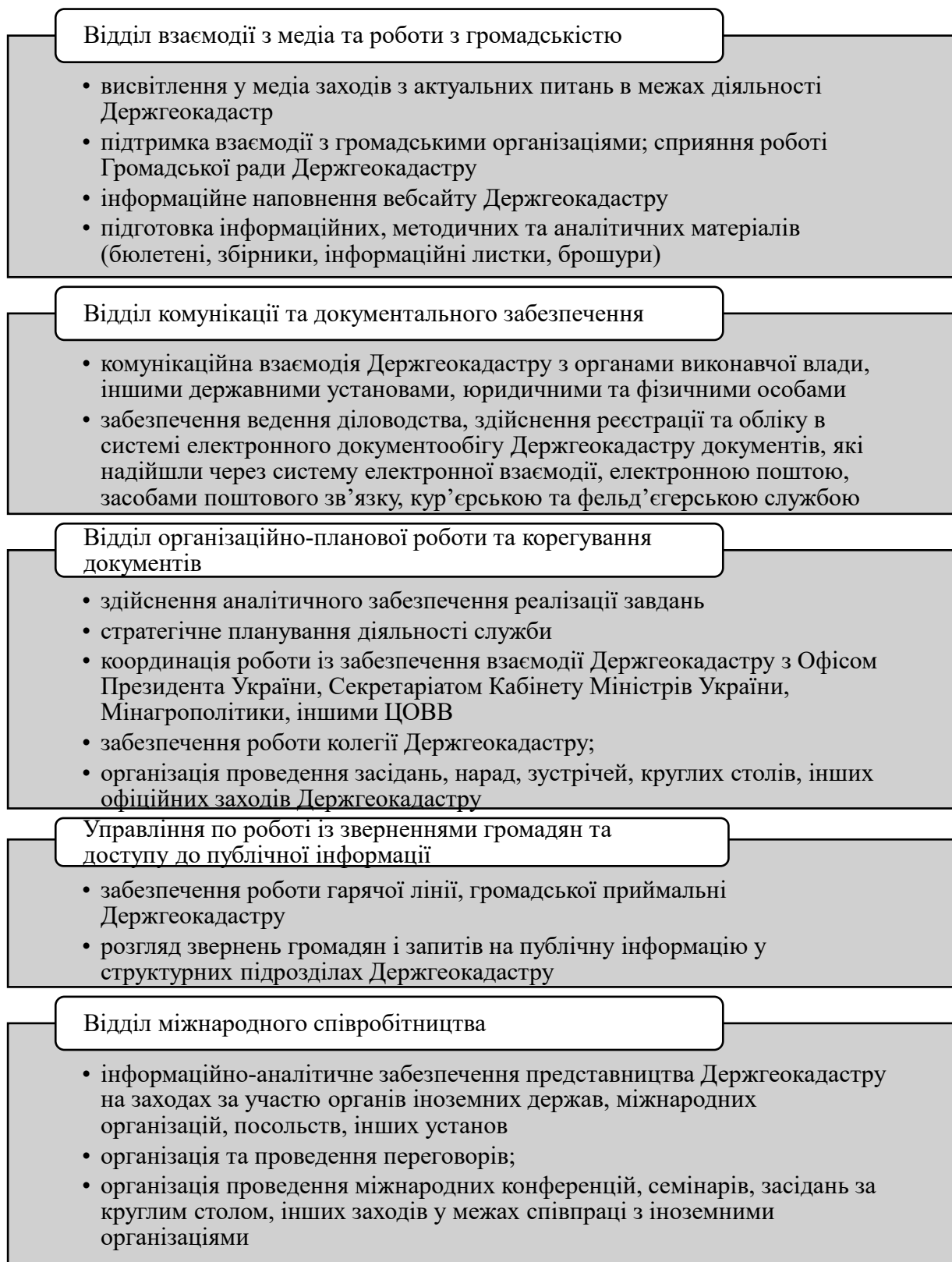

Рисунок 1.4 – Повноваження структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за інформаційно-комунікативну діяльність

Джерело: розроблено автором на основі [34], [35], [36], [37]

Підсумовуючи можна додати, що в Держгеокадастрі гарно налагоджена

організаційна структура щодо управління інформаційно-комунікативною діяльністю, є окремі підрозділи для виконання функцій з організації заходів, з комунікацій з різними суб'єктами, з аналітичною роботою та опрацюванням звернень громадян, запитів на публічну інформацію. Однак проаналізовані нормативно-правові акти, зокрема положення структурних підрозділів, пов'язаних із інформаційно-комунікативною діяльністю, не в повній мірі відповідають рівню розвитку ІКТ, оскільки не визначають застосування ІКТ і подальший їх розвиток, тому потребують доопрацювання.

1.4 Методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади

Оцінка ефективності публічного управління дозволяє забезпечити раціональне використання недостатніх ресурсів задля максимального задоволення потреб суспільства; надати необхідну інформацію для ухвалення управлінських рішень; встановити коректність вибору стратегії розвитку, поставлених завдань і здійснення заходів для вирішення проблем; своєчасно коригувати наслідки і вдосконалювати управлінські процеси; побудувати культуру постійного поліпшення системи управління; залучити зацікавлені сторони у процес визначення цілей, завдань і контролю за їх виконанням; збільшити підзвітність державних органів; акумулювати досвід, що може бути використаний для подальших інновацій [38].

Забезпечення ефективної інформаційно-комунікативної діяльності є ключовим фактором забезпечення відкритості, прозорості та довіри громадян до влади. Для оцінки якості цієї діяльності використовують різні методичні підходи, які базуються на кількісних і якісних методах аналізу, а також враховують специфіку комунікації у публічній сфері.

Оцінка інформаційно-комунікативної діяльності передбачає визначення

чітких критеріїв і параметрів, які дозволяють виміряти її ефективність. Основними критеріями можуть бути:

- Доступність інформації: рівень забезпечення доступу до публічної інформації за допомогою офіційних каналів комунікації.

- Якість контенту: точність, зрозумілість і актуальність поширюваної інформації.

- Інтерактивність: можливість двостороннього зв'язку між органами влади та громадянами.

- Швидкість реагування: оперативність у поширенні інформації та реагуванні на запити.

- Задоволеність громадян: рівень довіри громадян до наданої інформації та каналів її передачі.

Методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності можна поділити на кілька груп залежно від використовуваних методів:

1) Соціологічні підходи оцінки, які базуються на зборі та аналізі даних від громадян, що є споживачами інформації, поширюваної органами публічної влади. Ці підходи дозволяють оцінити рівень задоволення громадян інформацією, доступністю та якістю комунікації. До прикладів соціологічного підходу належить:

Проведення опитувань громадян з метою отримання даних про їхній рівень довіри, задоволення та сприйняття інформаційної діяльності. Наприклад, Держгеокадастр може проводити регулярні опитування громадян щодо якості інформації, доступної на офіційному вебсайті. Зокрема, оцінюється зручність навігації, своєчасність оновлення інформації і встановлення її відповідності потребам громадян.

Фокус-групи, які дозволяють виявити специфічні потреби та оцінити ефективність комунікаційних стратегій. У межах земельної реформи Держгеокадастр спільно з державним підприємством «Науково-дослідний інститут геодезії і картографії» проводить дискусії / круглі столи з представниками об'єднаних територіальних громад, аби дізнатися, чи достатньо інформації надається про зміни в функціоналі національного геопорталу НІГД. Це відповідно

дає змогу виявити прогалини в комунікації та вдосконалити її.

2) Контент-аналіз передбачає вивчення змісту інформаційних повідомлень, які розповсюджуються органами влади, з метою оцінки їхньої зрозумілості, точності, повноти та актуальності. Цей підхід дозволяє ідентифікувати можливі проблеми в комунікаціях, а також оцінити відповідність стандартам інформаційної діяльності. Наприклад:

Аналіз офіційних вебресурсів: сайтів, сторінок у соціальних мережах і прес-релізів для визначення відповідності поширюваної інформації заявленим стандартам. Під час оцінки інформаційної діяльності Держгеокадастру можна проаналізувати, чи відповідає контент на сайті критеріям доступності для людей з обмеженими можливостями. Зокрема, перевіряється наявність аудіоверсій текстів для осіб із вадами зору.

Оцінка соціальних мереж: ЦОВВ, такі як міністерства і служби, агентства, інспекції, активно використовують сторінки в соціальних мережах. Аналіз їхнього контенту може включати кількість публікацій, рівень залученості аудиторії (кількість лайків, коментарів), а також тональність матеріалів (нейтральна, позитивна чи негативна).

3) Підходи моніторингу та оцінювання передбачають використання спеціалізованих інструментів автоматизованого або ручного відстеження комунікаційної активності та оцінки її ефективності. Основний акцент робиться на вимірюванні кількісних показників. Крім моніторингу активності на офіційних платформах органів влади (кількість переглядів, коментарів, рівень взаємодії), до даного підходу також можна віднести:

Моніторинг звернень громадян: Наприклад, у Києві працює система «Контактний центр 1551», яка дозволяє моніторити кількість звернень мешканців, оперативність їх обробки та рівень задоволеності громадян результатами вирішення питань.

Аналіз відвідуваності сайтів: Використовуючи Google Analytics, органи виконавчої влади мають можливість оцінювати кількість унікальних відвідувачів вебсайту, середню тривалість перебування на сайті та найпопулярніші сторінки. Це

допомагає визначити, який контент є найбільш затребуваним.

4) Порівняльний аналіз – підхід, який передбачає порівняння інформаційно-комунікативної діяльності різних органів влади або регіонів з метою пошуку сильних та слабких сторін. Також він дозволяє вивчати передові практики інших країн і адаптувати їх до місцевих умов. Можна поділити за наступними рівнями:

Національний рівень: Наприклад, у межах реформ публічного управління в Україні досліджується ефективність інформаційної діяльності облдержадміністрацій шляхом порівняння кількості позитивних відгуків у ЗМІ, відвідуваності вебсайтів та активності у соціальних мережах.

Міжнародний рівень: Органи влади можуть вивчати досвід країн Європейського Союзу, де використовуються цифрові платформи для інтерактивної взаємодії з громадянами, такі як e-Government в Естонії.

5) Оцінка задоволеності громадян – підхід, спрямований на вимірювання рівня задоволеності громадян інформацією, яку надають органи влади. Він включає використання як кількісних (анкетування, рейтингування), так і якісних (глибинні інтерв'ю) методів. Приклади:

Онлайн-опитування: Наприклад, міська рада Львова організувала платформу для збору відгуків про впровадження нових електронних сервісів. Дані аналізуються для визначення ступеня задоволеності мешканців.

Зворотній зв'язок через гарячі лінії: Гарячі лінії використовуються для збору скарг та пропозицій від громадян. Їхній аналіз дозволяє оцінити, чи відповідає діяльність органів влади очікуванням населення.

6) Індикативний аналіз – підхід, заснований на використанні комплексних індикаторів, які дозволяють оцінити ефективність інформаційно-комунікативної діяльності за кількома параметрами одночасно. Індикативний аналіз дає змогу отримати цілісну картину якості комунікацій. Тут необхідно виокремити:

Індекс відкритості органів влади: Розрахунок такого індексу може включати кількість опублікованих документів, доступність публічної інформації та рівень прозорості бюджетів. Наприклад, в Україні проводиться рейтингування прозорості

міст, яке враховує ці критерії.

Оцінка відповідності законодавству: Перевірка відповідності інформаційної діяльності вимогам Законів України «Про доступ до публічної інформації» та «Про інформацію».

7) Комплексний підхід при застосуванні декількох різних підходів для отримання різносторонньої оцінки інформаційно-комунікативної діяльності. Наприклад, експерти Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй розробили «пілотну методологію оцінки результативності взаємодії органу виконавчої влади із громадськістю» [39]. Зазначена методологія оцінки заснована на ідеї – зворотній зв'язок з громадськістю відбувається на чотирьох рівнях: інформування, консультації, діалог та партнерство. На кожному з цих рівнів інституція публічної влади забезпечує реалізацію наступного процесу: планування–дія–результати.

Крім того, існують міжнародні інструменти оцінки ефективності:

1) Індекси ООН. Щороку Організація Об'єднаних Націй публікує рейтинг країн за рівнем розвитку електронного урядування (EGDI) та індекс електронної участі (EPI) [40]. Ці показники оцінюють готовність і здатність країн використовувати ІКТ для надання публічних послуг та забезпечення участі громадян у процесах управління.

2) Хартії послуг. У членів Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) прийняті громадянські хартії, які визначають стандарти якості державних послуг, а також забезпечують механізми їх оцінки та відшкодування збитків у разі порушення. Це сприяє підвищенню довіри громадян до публічних органів.

3) Одним із методологічних підходів, який дозволяє оцінити якісні показники встановлення комунікаційний зв'язків влади з громадськістю, є інструмент CLEAR Європейського комітету з питань демократії та врядування. Даний інструмент включає п'ять основних чинників, які безпосередньо стосуються залучення стейкхолдерів до розробки та реалізації публічного управління:

С – можливість: наявність ресурсів та компетенцій задля ефективних взаємозв'язків з органами публічного управління;

L – бажання: причетність бізнесу до процесу вироблення та прийняття політичних рішень, що розбудовує активну комунікативну взаємодію;

E – повноваження: влада активно забезпечує бізнес-спільноту здатністю брати участь у процесі вироблення та ухвалення рішень Уряду;

A – долучення: бізнес-представники активно залучаються до просування політичних рішень спільно з чиновниками;

R – зворотній зв'язок: заінтересовані сторони переконані, що їхня позиція та думки враховані [41, с. 60].

Отже, для підвищення ефективності інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління доцільно: регулярно проводити соціологічні дослідження для виявлення потреб та очікувань громадян; забезпечувати доступність інформації на всіх рівнях, дотримуючись принципів відкритого урядування; інвестувати у навчання персоналу для підвищення їхньої медіаграмотності та навичок комунікації; використовувати сучасні інструменти аналітики для моніторингу результативності комунікацій.

Методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади забезпечують комплексний аналіз ефективності цієї діяльності та сприяють її вдосконаленню. Кожен із підходів має свої сильні сторони й обмеження, тому найкращі результати досягаються завдяки їхньому комбінованому застосуванню. Впровадження таких методів дозволяє не лише покращити якість комунікації між публічними органами та громадянами, а й сприяє підвищенню рівня довіри до органів публічного управління.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ)

2.1. Особливості розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру (Держгеокадастр) виконує ключову роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері земельних відносин. Інформаційно-комунікативна діяльність цієї установи спрямована на забезпечення доступу до даних про земельні ресурси, розбудову геоінформаційних систем та інтеграцію у міжнародний геопросторовий простір.

Сучасний розвиток Держгеокадастру пов'язаний із впровадженням цифрових рішень, вдосконаленням комунікації з громадянами та прозорістю управлінських процесів.

До особливостей розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру необхідно віднести етапи, пов'язані із формуванням різних сфер повноважень, серед яких:

1. Запровадження електронних сервісів;
2. Розвиток геоінформаційних систем (ГІС);
3. Децентралізація та регіональний розвиток;
4. Забезпечення публічності та прозорості, цифровізація – пріоритет.

Розглянемо кожний з етапів детальніше, оскільки кожен з них мав вплив на формування сучасної інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

Важливим кроком до переосмислення інформаційно-комунікативної діяльності стала інтеграція цифрових сервісів Держгеокадастру, які дозволяють

громадянам подавати запити, реєструвати земельні ділянки та отримувати консультації онлайн.

В Україні з 2013 року Держгеокадастр сприймали саме як «кадастрове» агентство, оскільки система ДЗК була запроваджена з січня 2013 і фактично до початку повномасштабного вторгнення була найбільш популярною кадастровою системою в Україні.

Відповідно до Закону України «Про Державний земельний кадастр» «Державний земельний кадастр – єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами, про меліоративні мережі та складові частини меліоративних мереж» [42].

На сьогодні кадастр є автоматизованою системою, яка охоплює реєстрацію земельних ділянок, встановлення меж і забезпечення прозорості земельних відносин. Особлива увага приділяється електронному управлінню, що дозволяє громадянам та інвесторам отримувати доступ щодо даних про землю онлайн. Це значно підвищило прозорість і ефективність використання земель.

Державний земельний кадастр відіграє ключову роль у формуванні цивілізованих земельних відносин, підтримці податкової системи, розвитку ринку землі та реалізації інноваційних підходів до управління земельними ресурсами.

Стратегічно з 2014 року Держгеокадастр поступово перетворюється на сервісну організацію, яка має забезпечувати якісний сервіс громадянам, бізнесу і органам влади.

Загалом Держгеокадастр є розпорядником великого об'єму інформації у галузях своєї діяльності. Із 1 січня 2015 року згідно з Законом України «Про адміністративні послуги» центри надання адміністративних послуг є проміжною ланкою для надання послуг земельних структур [43].

Певну кількість правочинів громадяни можуть здійснити орієнтуючись виключно на відомості, які зберігає Держгеокадастр. Отже, надання якісних адміністративних послуг є одним з важливих пріоритетів діяльності відомства є.

В 2015 році запроваджено Електронний кабінет для громадян через e.land.gov.ua [44], який став основою надання послуг у режимі онлайн, що значно зменшило бюрократію та прискорило обслуговування громадян.

На даному вебресурсі можна замовити адміністративні та отримати сервісні електронні послуги Держгеокадастру. Для цього необхідно зареєструватися та авторизуватися в електронному кабінеті за допомогою електронної пошти, електронного цифрового підпису або платіжної картки банку (BankID).

Іншим важливим окремим етапом потрібно виділити розвиток геоінформаційних систем (ГІС), що включає цифрову кадастрову карту та геопортالي, що дозволяють громадянам і органам влади взаємодіяти у режимі реального часу.

У 2013 році стартувала Публічна кадастрова карта [45], що стала революційним інструментом для відкритого доступу щодо інформації про землі. Це дозволило громадянам перевіряти кадастрові номери, межі земельних ділянок та інші дані через Інтернет.

Порядок ведення Державного земельного кадастру, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 105, наводить визначення, що «Публічна кадастрова карта – частина програмного забезпечення Державного земельного кадастру, за допомогою якої здійснюється надання доступу до відомостей Державного земельного кадастру та оприлюднення у вигляді відкритих даних визначених Законом України «Про Державний земельний кадастр» відомостей» [46].

Платформа map.land.gov.ua спрощує доступ до інформації про земельні ділянки, включаючи їх правовий статус та оціночну вартість. Вона є зразком прозорості в управлінні земельними ресурсами та інформаційного обміну між владою і громадянами.

Однак, в умовах воєнного стану, починаючи з повномасштабного вторгнення росії в Україну, доступ до публічної кадастрової карти обмежено для громадськості [47].

Однією з заслуг Держгеокадастру є лідерство у створенні національної інфраструктури геопросторових даних (НІГД), яка забезпечує інтеграцію даних різних рівнів управління.

За підтримки Японського агентства міжнародного співробітництва (Japan International Cooperation Agency, JICA) протягом 2015-2018 років у межах проекту міжнародної технічної допомоги «Створення національної інфраструктури геопросторових даних в Україні» спроектовано Прототип НІГД на пілотну територію у Вінницькій області та закладено фундамент для розробки відповідного Закону України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» [48].

Тобто завдяки стратегічним комунікаціям і налагодженому міжнародному співробітництву Держгеокадастру вдалось започаткувати передумови для розвитку нової загальнонаціональної системи – національної інфраструктури геопросторових даних, яка стоїть на порядку денному кожної розвиненої країни відповідно до Директиви 2007/2/ЄС Європейського парламенту та Європейської Ради від 14 березня 2007 р. про створення інфраструктури просторової інформації в Європейському Співтоваристві (INSPIRE) [49].

Відповідно до статті 1 Закону України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» «національна інфраструктура геопросторових даних – взаємопов’язана сукупність організаційної структури, технічних і програмних засобів, базових та тематичних наборів геопросторових даних, метаданих, сервісів, технічних регламентів, стандартів, технічних специфікацій, необхідних для виробництва, оновлення, оброблення, зберігання, оприлюднення, використання геопросторових даних та метаданих, іншої діяльності з такими даними» [50].

«Національний геоportal формується у вигляді комплексу програмно-технічних засобів, мережевих та геоінформаційних сервісів, які забезпечують автоматизацію процесів реєстрації метаданих про геопросторові дані та геоінформаційні сервіси національної інфраструктури геопросторових даних,

відображення геопросторових даних і метаданих та доступ користувачів до них в Інтернеті» зазначено у Порядку функціонування національної інфраструктури геопросторових даних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України [51].

Відповідно до Звіту (інформації) щодо стану функціонування і розвитку НІГД у 2023 році, опублікованого на вебсайті Держгеокадастру, у грудні 2023 року було прийнято програмне забезпечення національного геоportалу та введено його у дослідну експлуатацію [52, 53].

У січні 2023 року було введено геоportал Державного картографо-геодезичного фонду України в дослідну експлуатацію як складову НІГД. Функціонування геоportалу Держкартгеофонду надало можливість картографічним виконавцям здавати результати топографо-геодезичних і картографічних робіт дистанційно.

Крім того, Держгеокадастр веде активну комунікативну діяльність щодо залучення та адміністративної підтримки держателів (утримувачів) геопросторових даних. Так, у 2023 році було проведено Держгеокадастром 27 робочих нарад із обласними військовими адміністраціями з метою налагодження інформаційної взаємодії, стану актуальності та аналізу наявності геопросторових даних.

Сьогодні Держгеокадастр працює над розвитком НІГД у рамках проекту МТД (міжнародної технічної допомоги) «Проект з розвитку потенціалу використання національної інфраструктури геопросторових даних в Україні». Звіт щодо виконаної роботи щокварталу Держгеокадастр публікує у вигляді інформаційного дайджесту [54].

Яскравим прикладом зусиль Держгеокадастру у межах міжнародної інтеграції є діяльність Держгеокадастру в межах Рамкової програми ООН інтегрованої геопросторової інформації (UN-IGIF) [55]. UN-IGIF є Керівництвом з підготовки національних Планів дій для зміцнення інтегрованого управління геопросторовою інформацією та слугує Дорожньою картою для покращення НІГД.

У період з 2018 по 2022 рік, Держгеокадастром спільно з Kartverket – Картографічною службою Королівства Норвегія реалізувався проєкт МТД «Карти для сприяння належному управлінню землями в Україні», в рамках якого здійснювалася імплементація UN-IGIF. До реалізації проєкту норвезька сторона залучила міжнародну компанію «ConsultingWhere», яка надавала консультаційну підтримку.

З метою належного застосування геопросторової інформації в контексті сприяння досягнення Цілей сталого розвитку ООН, Держгеокадастром спільно з ConsultingWhere було створено наступні документи з використанням Методології впровадження UN-IGIF, яка розроблена Групою Світового Банку:

1. Базова оцінка, була проведена у травні 2021 року за участі широкого кола учасників та мала на меті вивчити поточний стан з дев'яти різних блоків, які називаються стратегічними шляхами, а саме Управління та інституційні рамки, Інновації, Законодавство та Політика, Дані, Партнерство, Фінанси, Стандарти, Комунікація та Залучення, Спроможність та Освіта. Ключові сильні сторони України були відзначені у напрямі Законодавства та політики, оскільки прийняття та набуття чинності Закону України «Про НІГД» є головним досягненням та плацдармом для подальшого прогресу. Потужна інноваційна культура, яка сьогодні підтримується з боку Міністерства цифрової трансформації України на національному рівні, що є перспективним вектором, який має бути використаним геопросторовою спільнотою. Слабкі сторони в основному полягають у незавершених механізмах управління, відсутності стійкої бізнес-моделі для необхідного розвитку інфраструктури, недостатньо розвиненому партнерстві між державним та приватним секторами та відсутності комунікаційної стратегії.

2. Звіт щодо узгодження UN-IGIF з основними державними політиками – розроблено у липні 2021 року, та в межах якого виділено основні сектори, які можуть отримати вигоду від використання НІГД такі, як інтеграція до ЄС, земельна реформа, цифрова трансформація децентралізація, розвиток інфраструктури (включаючи транспорт), енергетика, навколишнє середовище та ін.

3. Оцінка соціально-економічного впливу UN-IGIF здійснена у лютому 2022 року з метою кількісного аналізу витрат та переваг, розбудови фінансової моделі, а також аналізу інших досліджень та регіональних секторальних звітів інших країн. За результатами зазначеного звіту для України були розроблені Рекомендації на 5-річний період для покращення функціонування НІГД, зокрема, посилення уваги до національної інфраструктури геопросторових даних за допомогою комплексної комунікаційної стратегії, підкреслюючи її роль у цифровій трансформації і позитивний ефект, який вона справляє на багато секторів економіки.

За підтримки Програми Агентства США з міжнародного розвитку з аграрного і сільського розвитку (USAID Agro) у 2022 році була розпочата робота щодо проведення просвітницьких заходів (тренінгів) із держателями даних.

Щодо іншого, наразі обласні головні управління Держгеокадастру займаються цифровізацією (скануванням) документів Державного фонду документації із землеустрою. У відповідності до Положення про Державний фонд документації із землеустрою та оцінки земель «Державний фонд формується на основі збирання, обробки, обліку матеріалів в електронній формі, отриманих у результаті проведення землеустрою та оцінки земель незалежно від місця розташування земельних ділянок та форми власності на них, для використання їх органами державної влади та органами місцевого самоврядування, а також підприємствами, установами, організаціями і громадянами» [56].

Щодо децентралізації та регіонального розвитку, з 2014 року триває реформа децентралізації влади в Україні, тобто здійснення передавання значної кількості повноважень, фінансів, відповідальності та інших ресурсів від органів державної влади на місця – до об'єднаних територіальних громад, органів місцевого самоврядування; Держгеокадастр також залучений до цього процесу.

У частині земельної децентралізації у 2020 році щодо реалізації Указу Президента України «Про деякі заходи щодо прискорення реформ у сфері земельних відносин» територіальними управліннями Держгеокадастру в областях передано в комунальну власність 1 333 територіальним громадам площу земельних

ділянок державної власності сільськогосподарського призначення у 2,3 млн гектарів [58].

Наступним важливим кроком у розвитку Держгеокадастру стала дерегуляція галузі земельних відносин, яка пояснюється як «перехід до такого типу правового регулювання земельних відносин, який би забезпечував зменшення кількості контактів між посадовими особами органів влади і підприємцями та іншими особами у процесі вирішення останніми питань набуття і здійснення прав на землю» [59, с. 49]. У 2021 році Верховною Радою прийнято Закон, який заклав фундамент для вдосконалення системи управління земельними ресурсами, збільшив повноваження на місцях [60].

Загалом зазначена реформа земельної децентралізації та дерегуляції повноважень вимагала посилення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, а також прозорості Держгеокадастру у частині звітування щодо кількості переданих земель.

Забезпечення публічності та прозорості, цифровізація – в пріоритеті. Регулярне оприлюднення звітів щодо виконання планів роботи за кожне півріччя на офіційному вебсайті [61], відкритість інформації, формування позиції щодо та можливість доступу до порталів щодо моніторингу земельних даних постали основними інструментами забезпечення довіри громадян до діяльності установи.

Тут яскравим прикладом можна навести введення електронних земельних аукціонів в Україні. Перші спроби цифровізації земельних торгів почалися у 2017 році, після прийняття відповідного нормативно-правового акту, який регулював реалізацію пілотного проекту щодо продажу прав оренди земель через електронні аукціони [62]. Цей процес набув масштабного характеру після ухвалення Закону України №1444-IX у 2021 році [63]. Основною платформою для торгів стала Prozorro.Продажі, яка вже до того часу зарекомендувала себе як ефективний інструмент для реалізації майна державного і комунального значення, забезпечуючи прозорість та ефективність транзакцій.

Щодо останніх ініціатив Держгеокадастру у межах впровадження геоінформаційних систем для забезпечення прозорості є розроблення системи

публічного моніторингу земельних відносин. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12.05.2023 № 474 «публічний моніторинг земельних відносин – комплексна система спостережень, аналізу, збору, збереження, узагальнення та оприлюднення інформації про володіння, користування і розпорядження земельними ділянками» [57]. Наразі зазначена система розробляється Держгеокадастром на базі ДЗК.

Важливим аспектом є доступ до відкритих даних, зокрема через геопортالي та реєстри, які дозволяють перевіряти інформацію, наприклад, про сертифікованих інженерів-землевпорядників та геодезистів [64, 65].

В результаті перелічених етапів розвитку діяльності Держгеокадастру, Держгеокадастр сформував наявну організаційну структуру, що побудована у вигляді рис. 2.1.

Рисунок 2.1 – Організаційна структура Держгеокадастру.

Джерело: розроблено автором за даними [28]

Повертаючись до інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, можна узагальнити, що вони характеризується застосуванням:

1. Стратегічних комунікацій. Держгеокадастр приділяє значну увагу розвитку інформаційної взаємодії з громадянами та організаціями. Основою цієї

діяльності є дотримання принципів відкритості, транспарентності та доступності інформації щодо земельних ресурсів.

2. Різноманітних форм комунікацій. Вебресурси та онлайн-сервіси: офіційний сайт, електронний кабінет, публічна кадастрова карта, національний геопортал для роботи з геопросторовими даними. Налагодження взаємодії через соціальні мережі та медіа: використовується для оперативного інформування громадськості про зміни у законодавстві, запровадження нових послуг і важливі рішення. Навчальні та інформаційні заходи: семінари, тренінги, круглі столи для фахівців, експертів, науковців та зустрічі з громадськістю, орієнтовані на роз'яснення земельних відносин та використання кадастрових даних.

3. Використання цифрових технологій. Значна частина інформаційно-комунікативної діяльності спирається на впровадження цифрових технологій. Впровадження електронного урядування дозволяє автоматизувати процеси, пов'язані з отриманням кадастрових даних і адміністративних послуг. Окремий акцент зроблено на інтеграції системи з іншими державними реєстрами для полегшення взаємодії між органами влади та громадянами.

4. Підтримка в умовах воєнного стану. Особливої уваги заслуговує адаптація інформаційно-комунікативної діяльності до умов воєнного стану. Надання доступу до важливо критичних даних у таких умовах залишається пріоритетом, разом із захистом інформації на тимчасово окупованих територіях.

5. Інноваційні підходи. Екстериторіальність, запроваджена у роботі Держгеокадастру, дозволяє зменшити залежність користувачів від фізичного розташування органів влади. Це важливо задля збільшення рівня ефективності обслуговування та мінімізації корупційних ризиків.

Ці заходи дозволяють Держгеокадастру ефективно реагувати на виклики сучасності, сприяючи вдосконаленню земельних відносин і покращенню взаємодії між владою і суспільством.

Отже, інформаційно-комунікативна діяльність Держгеокадастру перебуває у процесі активної трансформації, що обумовлено як внутрішніми реформами, так і глобальними викликами. Перехід до цифрових рішень, інтеграція міжнародних

стандартів та активізація комунікації з громадськістю є пріоритетними напрямками розвитку. Ці зміни сприятимуть підвищенню довіри до установи та забезпечать ефективне управління земельними ресурсами.

2.2. Оцінка якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру

Оцінка якості, побудована на основі поточного інформаційно-комунікативного забезпечення Держгеокадастру, дозволить охарактеризувати сильні та слабкі сторони Держгеокадастру в межах напряму ефективної комунікації з громадськістю. Досягнення зазначеної мети можливе тільки за рахунок наявності у дослідженій установі певного інформаційно-комунікативного забезпечення.

Наразі відсутня загальноприйнята методика з оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності публічного органу. Доцільно проводити зазначену оцінку, використовуючи принципи: об'єктивності, безперервності, системності, динамічності, порівняльності, науковості, оптимальності, комплексності, ефективності дослідження. При застосуванні згаданих принципів у комплексі оцінка якості дозволить досягти поставлених завдань, отримати максимально об'єктивну оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності.

Для проведення оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру за основу взято наявну та достовірну інформацію, яка є опублікованою на вебсайті Держгеокадастру.

При оцінці якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру спочатку варто проаналізувати укомплектованість штату спеціалізованих структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за здійснення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру (табл. 2.1).

Таблиця 2.1 – Укомплектованість штату структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за здійснення інформаційно-комунікативної

діяльності

Найменування структурного підрозділу Держгеокадастру	Затверджена штатна чисельність	Фактична чисельність станом на 23.02.2024	Працівники, які знаходяться у відпустці для догляду за дитиною	Кількість вакантних посад
Відділ взаємодії із ЗМІ та роботи із громадськістю	4	1	3	0
Відділ аналітики та стратегічного планування діяльності служби	5	5	0	0
Відділ організаційно-протокольної роботи	4	1	3	0
Відділ звернень громадян та доступу до публічної інформації	5	3	2	0
Відділ надання консультацій громадянам	5	5	0	0
Відділ міжнародного співробітництва	6	4	2	0

Джерело: розроблено автором на основі [66]

Зазначений аналіз проводився на основі результатів функціонального аудиту, що здійснювався у 2022 році на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2022 року № 824-р «Про проведення функціонального аудиту органів виконавчої влади» [66].

З першого погляду, аналізуючи лише вакантні посади, ми могли б дійти висновку, що спеціалізовані структурні підрозділи Держгеокадастру, відповідальні за інформаційно-комунікативну діяльність повністю укомплектовані. Однак в межах цієї роботи ми дослідили додаткову категорію працівників, – які знаходяться у декретній відпустці. І виходячи з цього судження, наочно видно, що Відділ взаємодії із ЗМІ та роботи із громадськістю, Відділ організаційно-протокольної

роботи, Відділ звернень громадян та доступу до публічної інформації та Відділ міжнародного співробітництва не повністю укомплектовані. У такому разі працівники зазначених відділів мають більше навантаження, бо завдання «декретних посад» розподіляються між фактично працюючим персоналом.

Також протягом зазначеного функціонального аудиту було визначено, що згадані структурні підрозділи Держгеокадастру, відповідальні за здійснення інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, не мають функцій, які не передбачені нормативно-правовими актами, наприклад положенням про самостійний структурний підрозділ; крім того функції віднесено до категорій: важливі, критичні функції і були збереженими, визначеними до подальшого виконання, тобто не потребують змін щодо вдосконалення.

Проаналізована укомплектованість структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за інформаційно-комунікативну діяльність, свідчить про навантаження фактично працюючих працівників.

На базі аналізу наявної інформації у звітах про виконання Плану роботи Держгеокадастру за п'ятирічний період: 2020 [67], 2021 [68], 2022 [69] та 2023 роки [70], а також першого півріччя 2024 року [71], було представлено Показники інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру (табл. 2.2).

Проаналізувавши вищезазначену таблицю, відразу впадає в око, що рекордсменом серед показників інформаційно-комунікативної діяльності в Держгеокадастрі є проведення консультацій, опрацьованих Гарячою лінією. Наступними у рейтингу показників є розгляд звернень громадян та опрацювання запитів на публічну інформацію. Здійснено меншу кількість проведених заходів та опублікованих статей, пресрелізів і коментарів. Однак це можна пояснити ініціативністю такої діяльності при наявних чинниках та неуккомплектованістю відділів.

Таблиця 2.2 – Показники інформаційно-комунікативної діяльності
Держгеокадастру

Показник	2020 рік	2021 рік	2022 рік	2023 рік	Перше півріччя 2024 року
Кількість проведених нарад, круглих столів, робочих зустрічей з питань діяльності Держгеокадастру	-	63	240	125	57
Кількість опублікованих статей, пресрелізів та коментарів	-	313	91	182	77
Кількість наданих відповідей на звернення громадян	7239	13427	2736	2111	839
Кількість опрацьованих запитів на публічну інформацію	1724	1546	598	1438	366
Кількість розглянутих електронних звернень через Єдину систему опрацювання звернень	584	557	104	58	9
Кількість консультацій, проведених Гарячою лінією Держгеокадастру	40966	26767	17812	20483	10477

Джерело: розроблено автором на базі [67], [68], [69], [70], [71]

Відповідно до звіту Держгеокадастру щодо виконання Стратегічного плану роботи на 2023–2025 роки за 2023 рік, «у 2023 році електронний документообіг Держгеокадастру містив 74 291 документів, що є на 41% більше, ніж протягом 2022 року. Збільшення кількості документів відбулось щодо реєстрації документів, пов'язаних із погодженням проектів нормативно-правових актів – 936 (у 2022 році – 559); заяв юридичних та фізичних осіб стосовно відкликання заяв про внесення відомостей (змін до них) до Державного земельного кадастру (земельну ділянку) – 4243; заяв юридичних та фізичних осіб стосовно відкриття доступу до Публічної кадастрової карти – 110; звернень про надання інформації та розгляд скарг від суб'єкта господарювання – 171 [72].

Зазвичай наприкінці кожного року Держгеокадастр проводить колегію. Відповідно до Положення про Держгеокадастр «для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Держгеокадастру, обговорення основних питань діяльності в Держгеокадастрі може утворюватися колегія» [33].

Наказом Держгеокадастру від 23.10.2023 визначено, що «колегія Держгеокадастру є консультативно-дорадчим органом і утворена для підготовки рекомендацій щодо виконання Держгеокадастром своїх завдань, узгодженого вирішення питань, що належать до компетенції Держгеокадастру, та колективного і вільного обговорення найважливіших напрямів його діяльності» [73].

Завдяки засіданням колегії Держгеокадастру представники громадськості, попередньо визначені наказом Держгеокадастру, також можуть залучатись до обговорення поточної діяльності Держгеокадастру та, зокрема вносити пропозиції щодо інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

Варто зазначити, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» до 2022 року відбувались засідання Громадської ради при Держгеокадастрі [74]. Однак робота Громадської ради при Держгеокадастрі під час воєнного стану в Україні не береться до уваги.

Оскільки відповідно до відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16 серпня 2022 року «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996» «формування нового складу громадських рад при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній, Київській та Севастопольській міській, районній, районній у м. Києві та Севастополі держадміністрації розпочинається утворенням ініціативних груп після закінчення шести місяців з дня припинення чи скасування воєнного стану на території України» [75].

Аналізуючи дані, що публікує Держгеокадастр у межах звітів із діяльності, ми не змогли знайти інформації щодо оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності, адже відповідальні структурні підрозділи не здійснюють оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності: не проводять опитувань чи не формують фокус-групи для розроблення комунікативної стратегії, котра наразі взагалі відсутня в Держгеокадастрі.

Тому було прийнято рішення самостійно дослідити рівень задоволення

громадськістю інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру. Було застосовано соціальний підхід та розроблено Опитувальник щодо рівня задоволення громадськості інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру, використовуючи Google Форми [76]. Детальні результати зазначеного опитувальника наведено у Додатку А.

На основі відповідей опитувальника було створено SWOT-аналіз інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

SWOT-аналіз, метою якого є виявлення сильних та слабких сторін у діяльності органу публічної влади в рамках їх впливу на комунікативні пріоритети у взаємовідносинах із суб'єктами господарювання і громадськістю. Також визначено ризики несприйняття комунікативної стратегії та розглянуто шляхи їхнього перетворення на можливості з метою формування ефективної системи комунікацій у межах реалізації політичних рішень;

- застосування фрактального аналізу як одного з сучасних методів аналітичного опрацювання масивів даних, розділених на часові проміжки. В розрізі розроблення комунікативної стратегії передбачає дослідження комунікаційного простору, виявлення в ньому смислових елементів, аналіз терміну реалізації, поширення і частоти їх поширення, а також оцінку сприйняття повідомлень аудиторією;

- вивчення середовища, зокрема дослідження існуючих комунікативних стратегій інших органів публічної влади та моніторинг реалізації ними комунікативної взаємодії з бізнесом.

Даний метод є одним з найпростіших і ґрунтується на узагальненні вдалого досвіду і порівняльному аналізі переваг та недоліків комунікативних зв'язків органу публічного управління, порівнюючи зі зразковими установами, які взяті за орієнтир [77, с. 94-95].

За допомогою SWOT-аналізу Держгеокадастр матиме змогу оцінити внутрішні та зовнішні фактори, що здійснюють вплив на інформаційно-комунікативну діяльність. Також використовуючи SWOT-аналіз можна уникнути ризиків у діяльності, розробити план щодо можливостей ефективно задіювати свої

сильні сторони з метою вдосконалення комунікацій із зацікавленими сторонами та громадськістю. SWOT-аналіз вважається ключовим елементом для формування стратегічних інформаційно-комунікативних цілей, а також вибору методів, щоб досягнути ці цілі.

SWOT-аналіз дозволяє розробити стратегічні позиції у процесі публічного управління, враховуючи поточні сильні та слабкі сторони, і водночас проаналізувати загрози та можливості, що мають місце у процесі інформаційно-комунікативної діяльності. Результати SWOT-аналізу доцільно застосовувати при ухваленні управлінських рішень, а також у процесі стратегічного планування. Відповідно до означеного проведено SWOT-аналіз інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, результати якого наведено у табл. 2.3.

Таблиця 2.3 – SWOT-аналіз інформаційно-комунікативної діяльності
Держгеокадастру

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
1. Прозорість діяльності: Використання цифрових платформ, таких як публічна кадастрова карта та Prozorro.Продажі, забезпечує відкритий доступ до інформації, зменшуючи корупційні ризики та підвищуючи довіру громадян. 2. Технічна інфраструктура: Ефективне впровадження сучасних ІТ-рішень для обробки та передачі даних. 3. Державна підтримка: Стабільне фінансування та нормативно-правова база, що підтримують діяльність у сфері земельних відносин. 4. Розвинені канали комунікації: Офіційні вебпортали та соціальні мережі забезпечують швидку взаємодію із зацікавленими сторонами, громадянами та бізнесом.	1. Нерівний доступ до технологій: У віддалених регіонах громадяни можуть мати обмежений доступ до інтернету, що зменшує ефективність цифрових ініціатив. 2. Недостатня інформаційна грамотність населення: Брак розуміння та навичок у користуванні інформаційними ресурсами серед певних груп населення. 3. Залежність від технічного обслуговування: Постійна потреба в оновленні та підтримці ІТ-інфраструктури, що створює додаткові витрати. 4. Бюрократичні процеси: Уповільнення впровадження нових ініціатив через складність міжвідомчої координації.
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
1. Розширення переліку цифрових послуг: Введення нових функцій, наприклад, мобільних додатків для моніторингу земельного стану або торгів. 2. Міжнародна співпраця: Залучення іноземних інвесторів через прозорі процеси та довіру. 3. Інтеграція з іншими системами: Співпраця з іншими державними реєстрами для створення комплексних послуг у земельній сфері. 4. Освітні програми: Проведення навчання для громадян та працівників ОТГ щодо використання інформаційних систем.	1. Кіберзагрози: Ризики хакерських атак та витоку даних через цифровізацію процесів. 2. Економічна нестабільність: Фінансові виклики, які можуть обмежити інвестиції у вдосконалення інформаційних технологій. 3. Зміни в законодавстві: Раптова зміна правової бази може ускладнити виконання функцій Держгеокадастру. 4. Соціальні та політичні ризики: Нестабільність у суспільстві або політична криза впливають на довіру до державних структур.

Джерело: розроблено автором

Отже, оцінка якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру була проведена шляхом аналізу укомплектованості штату

структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за здійснення інформаційно-комунікативної діяльності, яка свідчить про неповну укомплектованість; порівнянням показників інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру за останні 5 років, де рекордсменом в комунікаціях Держгеокадастру є гаряча лінія; проведенням опитувальника щодо рівня задоволення громадськістю інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру, на основі якого здійснено SWOT-аналіз інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

2.3. Світовий досвід інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади

Ефективна інформаційно-комунікативна діяльність є фундаментальною складовою сучасного публічного управління. Досвід провідних країн світу демонструє, що використання інноваційних ІКТ сприяє підвищенню прозорості, відповідальності та оперативності органів публічної влади, а також активізації залучення громадян до процесів прийняття рішень.

Існує 3 основні світові моделі інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади:

1. Англо-американська модель характерна для країн, як Сполучені Штати Америки, Канада, Велика Британія. Її основою є високий рівень цифровізації послуг, інтерактивність платформ, націлених на залучення громадян до процесів управління, і забезпечення зворотного зв'язку. До прикладу, у США використовується платформа Data.gov, яка забезпечує доступ до величезного обсягу відкритих даних, що сприяє прозорості управління і дає можливість громадянам аналізувати діяльність органів влади. Також у цій моделі поширена практика проведення електронних консультацій та опитувань громадян через вебплатформи, що дозволяє підвищувати якість публічних послуг.

2. Європейська модель. У країнах Європейського Союзу розбудовуються платформи електронного урядування, які націлені на інтеграцію послуг у єдину систему. Наприклад, портал Your Europe дозволяє громадянам отримувати консультації з юридичних питань, взаємодіяти з адміністраціями різних країн, а також обмінюватися інформацією у межах ЄС. Ця модель акцентує увагу на збереженні конфіденційності та захисті персональних даних, а також на багатомовності, що сприяє інклюзивності комунікацій.

3. Азійська модель. Країни, такі як Південна Корея та Сінгапур, є лідерами у застосуванні високотехнологічних рішень для управління. У Сінгапурі, наприклад, функціонує система SingPass, яка забезпечує доступ громадян до більш ніж 200 державних послуг в одному віртуальному просторі. Крім того, активно застосовується штучний інтелект для обробки звернень громадян та аналізу їхніх потреб. У Південній Кореї діє система Government 3.0, спрямована на персоналізацію послуг та максимальну відкритість даних.

У розвинених демократичних країнах поряд із комунікативними підрозділами окремих органів влади існують єдині інституції (структури) центрального рівня, які здійснюють і координують комунікативну політику уряду.

У країнах ЄС, зокрема, такі урядові інституції діють або як окремі органи публічної влади, або як структурні підрозділи у складі апаратів (секретаріатів) урядів: Федеральне відомство преси та інформації (Німеччина), Центральна служба урядових комунікацій (Великобританія), Служба публічної інформації (Нідерланди), Генеральна дирекція з питань комунікацій (Іспанія), Урядовий інформаційний центр (Польща) [78].

Водночас керівники таких підрозділів наділені високим офіційним статусом (наприклад, Державний секретар) та відповідним становищем у владній ієрархії, а отже, відповідним рівнем поінформованості, можливістю брати участь у виробленні державної політики та прийнятті урядових рішень.

Незважаючи на організаційні та структурні відмінності в різних країнах, головними завданнями цих інституцій є вироблення та впровадження державної комунікативної політики, інформаційне забезпечення діяльності уряду,

координація інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади та їх окремих структурних підрозділів, а також сприяння забезпеченню «єдиного голосу» уряду.

Крім того, ця урядова інституція відповідає за управління міжвідомчою інформаційно-комунікативною інфраструктурою, включаючи моніторинг ЗМІ, здійснення опитувань громадської думки та її врахування в процесі розробки проектів рішень, формування та моніторинг реалізації комунікативних стратегій та медіа-кампаній, розробку професійних стандартів для працівників сфери комунікацій, організацію заходів з підвищення кваліфікації та навчання персоналу, тощо.

У зарубіжних країнах також існує міжвідомча координація комунікативної діяльності на рівні певних колегіальних (дорадчих) органів (Урядова рада з питань комунікацій у Великій Британії, Інформаційна рада в Кооплівстві Нідерланди, Державний комітет з питань реклами та корпоративних комунікацій в Іспанії). Вони складаються переважно з вищих посадових осіб центральних органів влади, а в деяких країнах - керівників комунікативних підрозділів.

До прикладу, в системі урядових комунікацій Великобританії наразі працює близько 1 000 осіб. Їх робота базується на чітко сформульованих професійних стандартах: базовій професійній кваліфікації, етичному кодексі та процесі безперервного професійного розвитку.

Вимоги, які ставить британський уряд до працівників комунікативних підрозділів, досить високі. Зокрема, ці спеціалісти повинні володіти знаннями та навичками з широкого спектру комунікаційних дисциплін, щоб виконувати свою роботу за призначенням:

- дати можливість британським громадянам робити вибір щодо своєї трудової діяльності, життя та добробуту;
- впливати на погляди та поведінку на користь усіх;
- забезпечити належне надання послуг громадянам;
- інформувати та забезпечувати підтримку громадськості під час кризових ситуацій, а також зміцнювати репутацію країни.

Щоб досягти успіху, працівники комунікативних відділів повинні ґрунтуватися на очікуваннях людей. У Комунікативному плані уряду Великої Британії так зазначається [79, с.5]. Очевидно, що ступінь вимог визначається значущістю цієї діяльності для суспільства.

Призначення персоналу комунікативних підрозділів зазвичай реалізується через їхню щоденну наполегливу працю. Специфічними завданнями, наприклад, урядової комунікаційної служби є: надання консультацій та допомоги з питань оцінювання, зокрема, щодо планування, проведення або замовлення оцінок проєктів; надання 24/7 медіа-моніторингу та брифінгів для всіх урядових структур та організацій; забезпечення регіональних візитів високопосадовців; розробка чітко визначених комунікативних цілей, які співвідносяться із загальною політикою або конкретними цілями бізнесу [79, с.19].

Отже, у цьому розділі охарактеризовано 3 основні світові моделі інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління: англо-американську, європейську та азійську. Зазначено, що провідні демократичні країни мають окремі інституції (структури) центрального рівня, які здійснюють і координують комунікативну політику уряду.

РОЗДІЛ 3

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ (НА ПРИКЛАДІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ)

3.1. Вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічного управління

Концепція цифровізації як глобального процесу є надзвичайно актуальною в усьому світі, у сферах публічного адміністрування та управління її слід розглядати насамперед у розрізі оптимізації комунікаційної взаємодії між громадськістю та органами публічної влади.

Цифровізація є ключовою тенденцією сучасного суспільного розвитку, яка безпосередньо впливає на ефективність функціонування органів публічного управління. Трансформаційні процеси, пов'язані з впровадженням цифрових технологій, суттєво змінюють підходи до інформаційно-комунікативної діяльності публічних органів.

У цьому контексті особливу увагу заслуговує Держгеокадастр, який є провідним суб'єктом у сфері земельних відносин та на прикладі якого ми розглянемо вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічного управління.

Цифровізація змінює традиційні підходи до управління інформаційними потоками, сприяючи автоматизації, прозорості та доступності інформації. У випадку Держгеокадастру ці процеси виражаються у впровадженні таких ініціатив, як створення Державного земельного кадастру, доступ до публічної кадастрової карти через онлайн-платформу, реалізація принципу «єдиного вікна» для взаємодії громадян із державою, запровадженням НІГД,

Базовим аспектом цифровізації є розвиток інструментів електронного

урядування. Зокрема, запровадження автоматизованих систем обробки даних дозволяє спростити доступ до кадастрової інформації, зменшити бюрократичні перешкоди та задіяти оперативність під час прийняття управлінських рішень. Наприклад, до впровадження воєнного стану в Україні через Публічну кадастрову карту громадяни мали можливість у режимі реального часу отримати інформацію щодо стану земельних ділянок, їхні межі та власників. Це сприяє підвищенню довіри до діяльності органу та зменшенню ризиків корупційних проявів.

Щодо інформаційно-комунікативної діяльності, одним із ключових результатів цифровізації є вдосконалення комунікації між державними органами й громадянами.

Інформаційно-комунікативна діяльність Держгеокадастру стала більш прозорою завдяки використанню цифрових каналів, таких як офіційний вебсайт Держгеокадастру, сторінки Держгеокадастру у соціальних мережах: Facebook (публікуються новини Держгеокадастру), YouTube (трансюється засідання кваліфікаційних комісій інженерів-землевпорядників, інженерів-геодезистів) та геопортали: національний геопортал НІГД, публічна кадастрова карта, електронний портал Держгеокадастру щодо надання електронних послуг, портал Державної геодезичної мережі та ін. Це дозволяє швидко і без зайвих зусиль реагувати на запити громадян, забезпечувати доступ до актуальної інформації та залучати зацікавлені сторони до прийняття рішень.

Зворотній зв'язок також інтегрується у процеси управління завдяки цифровим технологіям. Наприклад, завдяки системам електронного документообігу громадяни можуть подавати заявки або скарги онлайн, а їхній розгляд відстежується у реальному часі. Це сприяє підвищенню задоволеності користувачів державними послугами та забезпечує передумови до більш активної громадської участі в процесах управління.

У роботі Держгеокадастру вся обробка документів (реєстрація вхідної / вихідної кореспонденції, реєстрація внутрішніх документів (доповідних записок, пропозицій, окремих доручень, наказів з основної діяльності, адміністративно-господарських, кадрових наказів, протоколів нарад), створення резолюцій щодо

визначення головного виконавця, створення проектів відповідей, погодження проектів відповідей, підписання відповідей за допомогою кваліфікованого електронного підпису, надсилання електронних документів за допомогою Систему електронної взаємодії ЦОВВ) реалізується за допомогою програмного забезпечення «Автоматизована система управління документами «ДОК ПРОФ 3».

Тут варто згадати також, що підґрунтям для подальших цифрових досягнень в Україні було закладено, наприклад, шляхом долучення до Міжнародної хартії відкритих даних, впровадження Інтегрованої системи електронної ідентифікації та технічного рішення «Трембіта», що дозволяє здійснювати безпечний обмін даними. Її втілення призвело до низки рушійних змін, які вплинули на основні процеси взаємодії між громадянами та державою і суттєво їх модернізували.

Роль міжнародного досвіду в цифровізації публічного управління та адміністрування для України важко переоцінити: більшість нинішніх досягнень та проектів, які розробляються, пов'язані з системою «Трембіта» (технічною основою проекту «Дія» за всіма напрямками). Це адаптована версія системи обміну даними X-ROAD, яка була впроваджена в Естонії у 2000-х роках; тим самим Естонія зробила значний внесок у розвиток українського суспільства [80].

Офіційно відправною точкою процесу стало 26 жовтня 2017 року, коли державний орган, відповідальний за всю цифрову діяльність, яким на той час було Державне агентство електронного урядування України, отримав експлуатаційне право та технічну документацію інтероперабельної системи в межах проектів EU4DigitalUA і EGOV4Ukraine, як фінансуються за підтримки Європейського Союзу.

Грунтуючись на результатах впливу міжнародної спільноти як багатокомпонентної системи було виокремлено соціальну складову як провідний аргумент: бажання допомогти тому, хто цього справді потребує, створює фундамент для партнерства та прихильності до подальших перетворень.

У межах проекту міжнародної технічної допомоги «Підтримка ЄС цифрової трансформації України» було залучено Держгеокадастр реципієнтом проектом. Партнером з розвитку є Європейський Союз, виконавцем проекту – Неурядова

організація Академія електронного управління (Естонія), бенефіціар – Мінцифри. Визначено термін реалізації проекту: 01.11.2022 – 30.04.2025.

Загальною метою зазначеного Проекту є збільшення рівня ефективності і безпеки надання публічних послуг, поліпшення їх доступу для громадськості і бізнесу в Україні згідно з вимогами ЄС.

У межах саме цього Проекту планується реалізація технічної підтримки інформаційної взаємодії між програмним забезпеченням інформаційно-телекомунікаційної системи Державної податкової служби України та автоматизованої системи Державного земельного кадастру за допомогою програмних рішень системи електронної взаємодії публічних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта».

Попри численні переваги, цифровізація супроводжується низкою викликів, які впливають на ефективність її впровадження.

Одним із головних викликів є нерівномірність у доступі різних верств населення до цифрових технологій. Річ у тім, що одержання адміністративних послуг реалізується через доступ до тих чи інших цифрових продуктів, робота яких безпосередньо визначається наявністю та якістю Інтернету, доступністю відповідних технічних засобів, на які можна встановити та користуватися відповідними програмами.

В сільській місцевості, де доступ до інтернету може бути обмеженим, громадяни стикаються з труднощами у використанні електронних сервісів.

Тобто відбувається розширення розриву між особами, що володіють новітніми технологіями та навичками цифрової грамотності, і тими, хто не має такого доступу. Це може призвести до соціальної та економічної нерівності, обмежувати доступ до інформації та можливостей. Саме цифрова нерівність у такому контексті може перешкоджати ефективності цифровізації в публічному секторі.

Невисокий рівень готовності до впровадження цифровізації інформаційно-комунікативної діяльності зумовлений тим, що наразі не всі органи публічної влади мають зрозумілий інтерфейс вебпорталів, в структурі яких або взагалі не

передбачена комунікація, або вона на низькому рівні та низької якості. Тому покращити цю проблему можливо лише шляхом підвищення поінформованості громадськості про наявність та функціонування відповідних платформ і вирішення проблеми цифрової нерівності, що реально може бути ліквідована за рахунок підвищення комп'ютерної грамотності громадян та шляхом часткової модернізації технічної інфраструктури адміністративних установ.

Наприклад, відповідно до електронного порталу станом на сьогодні Держгеокадастр надає 16 електронних послуг, серед яких електронні послуги, які надаються з обов'язковою авторизацією в особистому кабінеті, які доступні без авторизації та електронні послуги для окремої категорії запитувачів – для сертифікованих інженерів-землевпорядників.

Іншим гарним прикладом, який впровадив Держгеокадастр є створення та публікація на вебсайті інформаційних відео щодо роз'яснення поняття національної інфраструктури геопросторових даних наприклад, або відео щодо процедури замовлення витягу з ДЗК щодо даних земельної ділянки та ін.

Іншим викликом є кіберзагрози, які потребують посилення заходів із захисту персональних даних і публічних інформаційних систем. Завдяки цифровізації збільшується об'єм цифрових даних, що необхідно захищати від кібератак і шкідливого програмного забезпечення. Забезпечення ефективного захисту цифрової інфраструктури для запобігання кіберзагрозам стає все більш важливим у цих питаннях.

Зазначені аспекти кібербезпеки мають бути достатньою мірою вирішені з боку владних інституцій, аби запобігти витоку інформації, персональних даних, їхньому продажу та іншим діям, спрямованим на захист персональних даних. Відтак, саме держава має створити відповідні нормативно-правові акти та політику зі збору, збереження і використання персональних даних із метою їх захисту. Зростання обсягу цифрових даних може порушувати права на недоторканність приватного життя та поширення персональних даних без дозволу власника.

Вперше Держгеокадастр зіштовхнувся із масованими кібератаками у 2022 році після початку повномасштабного вторгнення. Тоді менеджментом було

ухвалено швидке рішення із закриття / обмеження вільного доступу до електронних сервісів Держгеокадастру, насамперед таких, які пов'язані з відображенням місцезнаходження – Публічна кадастрова карта, національний геопортал національної інфраструктури геопросторових даних.

Крім того у випадку публічних органів влади, зокрема і Держгеокадастру, впровадження цифрових рішень також вимагає підвищення кваліфікації працівників, здатних ефективно працювати з новими технологіями. Відсутність належної підготовки персоналу може знижувати якість послуг, що надаються органом.

Цифровізація здатна вплинути на вимоги до персоналу та вимагати набуття нових навичок і компетенцій. Відповідно, необхідно забезпечити можливості для навчання та перепідготовки, щоб працівники могли адаптуватися до змін у цифровому середовищі.

Таким чином цифровізація є потужним драйвером модернізації інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління. На прикладі Держгеокадастру видно, що застосування цифрових технологій дозволяє підвищити прозорість, оперативність і доступність державних послуг. Однак для максимального використання потенціалу цифровізації необхідно подолати виклики, пов'язані з технічною інфраструктурою, кібербезпекою та професійною підготовкою кадрів.

Урахування зазначених аспектів сприятиме більш ефективному функціонуванню органів публічного управління в умовах сучасних викликів і стане важливим кроком на шляху до побудови цифрової держави.

3.2. Пріоритети інформаційно-комунікативної діяльності органів

публічного управління в умовах євроінтеграції (на прикладі Держгеокадастру)

Для України рухом до європейської моделі цивілізації є вибір європейського вектору розвитку, який полягає у складному демократичному перетворенні до відповідального, політично організованого громадянського суспільства нового гатунку, де поетапно збільшується рівень економічної активності й політичної активності громадян, забезпечуються їхні права і свободи, відбувається становлення нової структури соціального середовища.

Усі ці якісні зрушення в організації та наповненні громадянського суспільства неодмінно призводять до змін у вигляді і змісті держави, насамперед у системі публічного управління, які передбачають, по-перше, кардинальну зміну формату комунікації між державою та громадянами. І основою цього оновленого «формату» повинно бути формування результативної та ефективної системи публічного управління, загартованої до українських реалій та світових тенденцій.

Як демократична, правова держава, яка послідовно впроваджує західноєвропейський напрям зовнішньої політики і намагається долучитися до європейського інформаційного простору, Україна притримується загальновизнаних європейських стандартів інформаційно-комунікаційної діяльності органів публічної влади та принципів демократичного функціонування в європейському інформаційному просторі. Інтенсифікація інформаційно-комунікативної діяльності є невід'ємною складовою діяльності та функціонування державних інституцій в умовах сучасних демократичних суспільств.

Професійний підхід до розробки та реалізації інформаційно-комунікативної стратегії є необхідною передумовою результативності та ефективності діяльності органів публічної влади, гарантування усталеності політичної системи та становлення держави як повноцінного суб'єкта міжнародних зносин та інформаційних комунікацій у загальноєвропейському інформаційному просторі.

Прагнучи інтегруватися в європейське та світове інформаційне суспільство,

Україна здійснює активне формування свого інформаційного простору відповідно до міжнародних стандартів і норм.

Існують всі підстави стверджувати про наявність позитивної тенденції інформаційного забезпечення органів публічної влади, а саме: намагання створювати власні вебсайти, використовувати сучасні електронні та онлайн технології, запроваджувати електронне урядування, розбудовувати мережу інформаційно-ресурсних центрів, громадських приймалень, здійснювати інформаційні кампанії, взаємодіяти із засобами масової інформації шляхом систематичного проведення прес-конференцій, брифінгів, організовувати медійний супровід поточних подій, сприяти забезпеченню прозорості функціонування органів публічного управління, діяти, активно запроваджувати інформаційно-комунікативні стратегії для формування позитивного іміджу і встановлення ефективної взаємодії з різними категоріями громадськості.

Проте, попри активізацію інформаційно-комунікативної діяльності органів влади, в Україні поки що не спостерігається динамічного впровадження новітніх інформаційно-комунікативних технологій, а також не сформувалась єдина системна інформаційно-комунікативна стратегія органів публічної влади, що оптимізувала б взаємодію з громадськістю і сприяла забезпеченню прозорості діяльності урядових інституцій.

Стратегія інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади України має реалізовуватися у відповідності з міжнародними інформаційними стандартами.

Відповідно до міжнародних вимог щодо функціонування у міжнародному інформаційному просторі, інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади має ґрунтуватися на таких принципах: гарантування права громадян на інформацію; гласність, достовірність та повнота інформації; чесність, правдивість; неперервність процесу зв'язків з громадськістю; відмова від суб'єктивізму та волюнтаризму; відповідність етичним та правовим нормам.

Завданням органів публічної влади є системне інформування суспільства та засобів масової інформації щодо своєї діяльності та прийнятих рішень через

уповноважених осіб або спеціальні підрозділи.

Основою ефективної стратегії інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади є масштабне застосування інноваційних інформаційних технологій – комплексу методів, процесів та програмно-апаратних засобів, що інтегровані для збору, оброблення, зберігання, розповсюдження, візуалізації та застосування інформації у цілях забезпечення інтересів її користувачів.

До ефективних ІКТ відносять: Інтернет; локальні комп'ютерні мережі; електронні бібліотеки; вебсайти установ; форуми; бюлетені; вебконференції тощо. Ще одним із ключових напрямів застосування ІКТ у діяльності органів публічного управління є впровадження автоматизації документообігу та запровадження електронного урядування.

Професійно сформована та ефективно впроваджена в практику інформаційно-комунікативна стратегія органів публічної влади дозволить забезпечити: забезпечення максимальної відкритості та транспарентності влади для суспільства (внутрішнього та зовнішнього); результативне ведення каналів обміну інформацією між органами влади та громадськістю; підвищення рівня довіри суспільства до органів публічного управління (як в середині країни, так і за її межами); оперативність прийняття політичних та державних рішень та їх схвалення громадськістю; залучення громадськості до участі у вирішенні питань, що становлять суспільний інтерес. Вищезазначені фактори є умовами для формування інформаційного суспільства в Україні та інтегрування нашої країни у всесвітній інформаційний простір.

Формування та реалізація стратегії інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління, яка сформує публічність та прозорість діяльності владних інституцій у глобальному інформаційному просторі, має ґрунтуватися на відповідній нормативно-правовій базі, що детально визначає права і обов'язки усіх учасників інформаційно-комунікативного процесу.

Намір України інтегруватись до європейської інформаційного простору за допомогою налагодження інформаційно-комунікативної діяльності публічних інституцій і дієвої, ефективної, результативної реалізації інформаційно-

комунікативної стратегії органів публічної влади, яка відповідає європейським стандартам, вимагає розробки оновленої законодавчої бази, що б врегульовувала інформаційно-комунікативні процеси. Не беручи до уваги відсутність досконалої нормативно-правової бази у інформаційно-комунікативній сфері, необхідно зазначити позитивні зусилля у формуванні правового поля інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління в Україні.

На сьогодні Держгеокадастр не має розробленої інформаційно-комунікативної стратегії і це є великою прогалиною, бо комунікація та інформування громадськості відбувається несистематично, а лише відповідно до доручень керівництва чи нагальних питань, прийнятих нових нормативно-правових актів.

Водночас проаналізувавши новини на вебсайті Держгеокадастру можна зробити висновок: Держгеокадастр активно залучений до євроінтеграційних заходів в межах своєї компетенції та діяльності.

В рамках реалізації компоненту III у межах Програми фінансової підтримки України від Європейського союзу «Ukraine Facility» забезпечено впровадження автоматичної передачі даних між Державним земельним кадастром та Державним реєстром речових прав на нерухоме майно (вдосконалено протоколи інформаційної взаємодії ДЗК та Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що забезпечують передачу до Державного земельного кадастру відомостей про ціну (вартість) власності та речових прав на неї).

Держгеокадастр активно бере участь у зустрічах з представниками Генерального Директорату Європейської Комісії (DG-NEAR).

Відділом міжнародного співробітництва забезпечено участь представників Держгеокадастру у організації до двосторонніх зустрічей України та Європейської Комісії в рамках здійснення скринінгу на відповідність законодавства України праву ЄС (Acquis) за такими переговорними розділами:

- 3 – «Свобода підприємництва і надання послуг»;
- 4 – «Вільний рух капіталу»;
- 11 – «Сільське господарство та розвиток сільських територій»;

23 – «Судова влада та основоположні права»;

27 – «Довкілля та зміни клімату».

Відповідно до виконання Плану організації підготовки нормативно-правових актів і здійснення інших завдань для реалізації Указу Президента України від 21 червня 2024 р. № 365 «Про делегацію України для участі у переговорах з Європейським Союзом щодо укладення Угоди про вступ України до Європейського Союзу» надано кандидатуру в. о. Голови Держгеокадастру для включення до складу двох робочих (переговорних) груп щодо підготовки переговорних позицій України під час переговорів з Європейським союзом щодо укладення Угоди про вступ України до Європейського Союзу:

1. з питань цифрової трансформації та медіа;
2. з питань довкілля та зміни клімату.

Забезпечено участь представників Держгеокадастру в спеціальному навчальному курсі в межах проекту «Natolin4Capacity Building» з метою формування команди експертів, які забезпечуватимуть переговорний процес щодо членства України в ЄС.

Держгеокадастр залучено реципієнтом до проекту міжнародної технічної допомоги «Підтримка прозорого управління земельними ресурсами України – II», партнером з розвитку якого є Європейський Союз, виконавець проекту – Міжнародний банк реконструкції та розвитку. Загальною метою Проекту є надання уряду України допомоги у створенні передумов для прозорого функціонування ринку сільськогосподарських земель з метою підвищення ефективності використання ресурсів та забезпечення бази для інвестування в аграрний сектор, а також надання підтримки Уряду України у реформуванні системи земельних торгів за рахунок впровадження сучасної системи електронних земельних торгів за рахунок впровадження сучасної системи електронних земельних торгів, які дозволяють забезпечити прозорий та ефективний продаж земельних ділянок державної та комунальної власності і прав на них. Під час Проекту реалізовано технічну оцінку стану Автоматизованої системи ДЗК.

В той же час Держгеокадастр залучено до виконавців Операційного плану

реалізації у 2022-2024 роках Стратегії комунікації з питань європейської інтеграції України на період до 2026 року [81]. Відповідно до зазначеного Операційного плану Держгеокадастр щокварталу звітує щодо створення та реалізацію загальнонаціональної комунікаційної кампанії щодо реалізації реформ у рамках імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, з метою набуття повноправного членства України в Європейському Союзі шляхом включення стратегічного наративу щодо комунікації з питань європейської інтеграції до інформаційних повідомлень, виступів, доповідей речників та уповноважених представників державних органів, установ та організацій, закордонних дипломатичних установ України.

Іншим завданням, яке поширюється на Держгеокадастр є забезпечення функціонування ключових інформаційних платформ щодо європейської інтеграції, що означає створення та забезпечення наповнення інформацією тематичних розділів щодо європейської інтеграції офіційного вебсайту. На вебсайті Держгеокадастру (<https://land.gov.ua/>) створено розділ «Європейська інтеграція», який наповнюється відповідною тематичною інформацією. Також на вебсайті Держгеокадастру розміщено посилання на Євроінтеграційний портал (<https://eu-ua.kmu.gov.ua/>) – офіційний вебсайт, присвячений європейській інтеграції України.

У контексті пріоритетів інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, в рамках європейської інтеграції необхідно додати, що органам публічної влади необхідно акцентувати увагу на впровадженні таких заходів, як:

- розробка інформаційно-комунікативних стратегій;
- формування консультативних та дорадчих рад, що б не лише брали участь у процесі обговорення конкретного рішення, а також мали б можливість здійснювати вплив на ухвалення і долучались до безпосереднього впровадження;
- здійснення наукових досліджень щодо виявлення ефективних механізмів і форм соціального партнерства;
- вдосконалення механізмів громадського моніторингу, а також громадського контролю і громадського моніторингу ходу реалізації та кінцевих

результатів публічної політики у відповідній галузі;

- організація, підготування і проведення соціально значущих спільних заходів і акцій;

- підготування та проведення громадських слухань, дискусій, переговорних майданчиків, налагодження діяльності «гарячих ліній» та інших форм діалогу;

- надання можливості громадським організаціям долучатись до розроблення та впровадження програм соціально-економічного розвитку, державних та регіональних цільових програм;

- сприяння підтримці в установленому порядку роботи громадських організацій в межах розміщення соціального замовлення та видачі державних грантів на здійснення певних робіт;

- створення і підтримка цільових сайтів, сторінок у соціальних мережах – майданчиків для обговорень різноманітних соціально значущих проєктів;

- здійснення досліджень щодо моніторингу ефективності спільної діяльності;

- створення та реалізація просвітницьких та освітніх програм у сферах економіки, права, експертної діяльності, фінансів, розвитку взаємодії та соціального партнерства для голів громадських організацій.

ВИСНОВКИ

У межах кваліфікаційної роботи визначено ряд методичних, теоретичних і практичних положень, що застосовуються до інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління на прикладі Держгеокадастру. Основні результати дослідження знайшли відображення у висновках і рекомендаціях в контексті визначених у роботі мети і завдань.

Зокрема, здійснено аналіз теоретичних та прикладних аспектів інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління (на прикладі Держгеокадастру), визначено проблеми та обґрунтовано напрями їх розв'язання в умовах євроінтеграції.

Відповідно до мети дослідження в процесі виконання роботи було виконано наступні завдання:

1. Охарактеризовано зміст інформаційно-комунікативної діяльності, її складові елементи, функції, принципи, наведено види інформаційно-комунікативних технологій у сфері публічного управління, обґрунтовано роль цифровізації та електронного врядування.

Визначено, що інформаційно-комунікативна діяльність розглядається як складова процесу публічного управління, яка орієнтована на ефективне поєднання та узгодження державних цілей, цілей органів публічної влади та громадян, наслідком якого є гарантування свобод і прав громадянина, а також формування спільних взаємоузгоджених рішень з управління на усіх рівнях публічної влади

Інформаційно-комунікаційні технології використовують у інформаційно-комунікативній діяльності органи публічної влади. Рівень довіри та ступінь лояльності громадянина щодо діяльності органів публічного управління значною мірою характеризуються запровадженням, розвитком, використанням та поширенням ІКТ на усіх рівнях адміністрування органу.

Наведені функції та принципи інформаційно-комунікативної діяльності застосовуються і у розрізі модернізації органів публічної влади.

Якщо під електронним урядуванням розуміється сервісна діяльність органів

публічної влади із застосуванням електронних систем локальних інформаційно-комунікаційних мереж і фрагментів глобальної інформаційної мережі (фактично допоміжна складова сервісної управлінської діяльності), то цифрове урядування – це новий інноваційний напрям організації та розвитку системи управління, одним із трендів якого є впровадження цифрових трансформацій, що стосуються впровадження сучасних цифрових технологій (по суті, цифрове прийняття типових управлінських рішень).

Запропоновано під цифровим урядуванням розуміти планування, мотивування, організування, виконання і контроль за діяльністю органів публічної влади з використанням цифрових алгоритмів ухвалення управлінських рішень.

2. Розкрито на прикладі Держгеокадастру організаційно-правові засади інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади, визначено існуючі методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади

Проаналізовано, що в Держгеокадастрі гарно налагоджена організаційна структура щодо управління інформаційно-комунікативною діяльністю, є окремі підрозділи для виконання функцій з організації заходів, з комунікацій з різними суб'єктами, з аналітичною роботою та опрацюванням звернень громадян, запитів на публічну інформацію.

Однак проаналізовані нормативно-правові акти, зокрема положення структурних підрозділів, пов'язаних із інформаційно-комунікативною діяльністю, не в повній мірі відповідають рівню розвитку ІКТ, оскільки не визначають застосування ІКТ і подальший їх розвиток, тому потребують доопрацювання.

Методичні підходи до оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності органів публічної влади забезпечують комплексний аналіз ефективності цієї діяльності та сприяють її вдосконаленню. Кожен із підходів має свої сильні сторони й обмеження, тому найкращі результати досягаються завдяки їхньому комбінованому застосуванню. Впровадження таких методів дозволяє не лише покращити якість комунікації між владою та громадянами, а й сприяє підвищенню рівня довіри до органів публічного управління.

3. Обґрунтовано тенденції розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру, надано оцінку якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

За останні 10 років роль Держгеокадастру змінилась радикально від органу із розпорядженням землями до сервісної установи. Особливості розвитку інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру пов'язані із запровадженням електронних сервісів, розвитком геоінформаційних систем, децентралізацією та регіональним розвитком, забезпеченням публічності та прозорості. Наразі діяльність Держгеокадастру характеризується цифровізацією максимально можливої кількості послуг та забезпечення можливості отримувати їх онлайн, лідерством у сфері геопросторових даних і відкритості геоінформаційних продуктів.

Під час проведеної оцінки якості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру було розроблено аналіз укомплектованості штату структурних підрозділів Держгеокадастру, відповідальних за здійснення інформаційно-комунікативної діяльності, який свідчить про неповну укомплектованість; зроблено порівняння показників інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру за останні 5 років, де рекордсменом в комунікаціях Держгеокадастру є гаряча лінія; проведено опитування щодо рівня задоволення громадськістю інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру, на основі якого здійснено SWOT-аналіз інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру.

У SWOT-аналізі до сильних сторін інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру віднесено прозорість, технічну інфраструктуру, державну підтримку та розвинені канали комунікації, до слабких сторін – нерівний доступ до технологій, недостатня інформаційна грамотність населення, залежність від технічного обслуговування, бюрократичні процеси, до можливостей – розширення переліку цифрових послуг, міжнародна співпраця, інтеграція з іншими системами, освітні програми, до загроз – кібератаки, економічна нестабільність, зміни в законодавстві, соціальні та політичні ризики.

4. Охарактеризовано вплив цифровізації на інформаційно-комунікативну діяльність органів публічного управління.

Визначено, що цифровізація є потужним драйвером модернізації інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління.

На прикладі Держгеокадастру видно, що застосування цифрових технологій дозволяє підвищити прозорість, оперативність і доступність державних послуг.

Однак для максимального використання потенціалу цифровізації необхідно подолати виклики, пов'язані з технічною інфраструктурою, кібербезпекою та професійною підготовкою кадрів.

5. Визначено пріоритети та напрями удосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління (на прикладі Держгеокадастру) в умовах євроінтеграції.

Зазначено, що Держгеокадастр, як і більшість ЦОВВ, не мають власної розробленої інформаційно-комунікативної стратегії і це є великою прогалиною, бо комунікація та інформування громадськості відбувається несистематично, а лише відповідно до доручень керівництва чи нагальних питань, прийнятих нових нормативно-правових актів.

Формування та реалізація стратегії інформаційно-комунікативної діяльності органів публічного управління, яка забезпечить публічність та прозорість діяльності владних інституцій у глобальному інформаційному просторі, має ґрунтуватися на відповідній нормативно-правовій базі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади / В. Куйбіда, О. Карпенко, П. Шпиґа [та ін.] ; за заг. ред. В. Куйбіди, О. Карпенко – 3-тє вид., допов. та перероб. Київ: НАДУ, 2019. 358 с.
2. Степанов В. Державна інформаційна політика: проблеми та перспективи: монографія / В. Степанов. – Х.: С. А. М., 2011. 548 с.
3. Клімушин П. Електронне урядування в інформаційному суспільстві : монографія / П. Клімушин, А. Серенок ; Нац. акад. держ. упр. При Президентові України, Харків. регіон. ін-т держ. упр. Харків: «Магістр», 2010. 311 с.
4. Орлов О. Інноваційна складова електронного урядування: виклики та вимоги до державних службовців / О. В. Орлов // Публ. упр. 2011. № 2 (6). С. 57-60.
5. Купляк І. Електронне урядування як інструмент формування прозорості та відкритої політичної влади : дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук : 23.00.02 / Купляк І.; Держ. Закл. «Південноукр. Нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського». Одеса, 2012. 204 с.
6. Зозуль М., Корольок Т. Особливості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру // Державна політика та управління стратегічними комунікаціями в кризових умовах: Збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції. Київ-Вроцлав, 23 жовтня 2024 р. – Київ: «ОФІС ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ». 2024. 212 с. С. 46-47.
7. Горбата Л.П. Діяльність структурних підрозділів органів публічної влади в контексті забезпечення їх інформаційної відкритості. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління Том 30 (69) № 3 2019. С. 42-47.
8. Дегтяр О. А. Інформаційно-комунікативна діяльність в державному управлінні як інструмент інтенсифікації соціального партнерства. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2013. № 9. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Duur_2013_9_3. (Дата звернення: 15.11.2024).

9. План модернізації державного управління: пропозиції щодо приведення державного управління та державної служби України у відповідність із принципами і практиками демократичного урядування / В. Афанасьєва, А. Вишневський (кер. авт. колективу); Р. Гекалюк [та ін.]; за заг. ред. Т. Мотренка. – К.: Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, 2010. 320 с.

10. Light P. Ch. New Public Service. Brookings Institution Press / P. Ch Light, 1999. 239 p.

11. Дрешпак В. М. Комунікації в публічному управлінні : навч. посіб. Д : ДРІДУ НАДУ. 2015. 168 с.

12. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. Офіц. вид. Офіц. вісн. України. 2017. № 78. Ст. 2402.

13. Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України: Закон України за станом на 23 лютого 2006 р. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30. Ст. 258.

14. Конституція України: за станом на 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

15. Про інформацію: Закон України за станом на 27 липня 2023 р. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1992. № 48. Ст. 650.

16. Про електронні комунікації: Закон України Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2021. № 6. Ст. 10.

17. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовт. 1996 р. № 393/96-ВР. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.

18. Про доступ до публічної інформації: Закон України за станом на 08.10.2023 р. Офіц. вид. Відомості ВРУ. 2011. № 32. Ст. 314.

19. Про медіа: Закон України за станом на 11 лютого 2024 р. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2023. № 47-50. Ст. 120.

20. Про суспільні медіа України: Закон України від 17.04.2014 № 1227-VII. Назва Закону в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2014. № 27. Ст. 904.

21. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № 851-IV. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2003. № 36. Ст. 275.

22. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР у редакції від 30.10.2024, підстава: 3991-IX. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1997. № 24. Ст.170.

23. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII у редакції від 08.11.2024, підстава: 3720-IX. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2014. № 49. Ст. 2056.

24. Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади: постанова КМУ за станом на 24 вересня 2024 р. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2002. № 2. Ст. 234.

25. The Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. URL: <https://www.echr.coe.int/european-convention-on-human-rights>. (Дата звернення: 18.11.2024).

26. Європейська хартія міського самоврядування. URL: <https://rm.coe.int/-pdf-a6-59-pages/168071a536>. (Дата звернення: 18.11.2024).

27. Конвенція про доступ до офіційних документів. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001-09#Text. (Дата звернення: 18.11.2024).

28 Конвенція про доступ до інформації, участь громадян у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосується довкілля (Орхуська конвенція). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_015#Text. (Дата звернення: 18.11.2024).

29. Карпенко О., Дуда А. Інформаційно-комунікативна діяльність виконавчих органів місцевих рад в Україні. Ефективність державного управління. 2017. Вип. 4. С. 133–140.

30. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 року. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради. 2016. № 4. Ст. 43.

31. Дзюндзюк В. Б. Інструменти підвищення ефективності діяльності органів публічної влади. Публічне управління XXI століття: традиції та інновації: зб. тез XVII Міжнар. наук. конгресу, 27 квітня 2017 р. Харків: Вид-во ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2017. С. 31-33.

32. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України: за станом на 17 березня 2011 р. Офіц. вид. Відомості ВРУ. 2011. № 38. Ст. 385.

33. Про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру: постанова Кабінету Міністрів від 14 січня 2015 р. № 15. Офіційний вісник України. 2015. № 7. С. 79.

34. Про затвердження Розподілу обов’язків між Головою Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру, його першим заступником, заступниками та заступником з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації (CDTO): Наказ Держгеокадастру від 19.10.2023 № 355. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2023/10/nakaz-355-vid-19.10.2023.pdf>. (Дата звернення: 15.11.2024).

35. Про затвердження Положення про Управління комунікації, інформаційно-організаційної роботи та контролю та положень про структурні підрозділи Управління комунікації, інформаційно-організаційної роботи та контролю Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру: Наказ Держгеокадастру від 31.07.2024 № 226. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/nakaz-226-vid-31.07.2024.pdf>. (Дата звернення: 15.11.2024).

36. Про затвердження Положення про Управління по роботі із зверненнями громадян та доступу до публічної інформації Держгеокадастру: наказ Держгеокадастру від 21 серпня 2024 р. № 249. Вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/nakaz-249-vid-21.08.2024.pdf>. (Дата звернення: 15.11.2024).

37. Про затвердження Положення про Відділ міжнародного співробітництва Держгеокадастру: наказ Держгеокадастру від 21 жовтня 2022 р. № 310. Вебсайт

Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2022/10/%D0%9D%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%B7-310-%D0%B2%D1%96%D0%B4-21.10.2022.pdf>. (Дата звернення: 15.11.2024).

38. Корольок Т.О. Сучасні підходи до оцінювання ефективності публічного управління. Інвестиції: практика та досвід. 2023. № 24. С.181-187. URL:<https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/2651/2687>. (Дата звернення: 15.11.2024).

39. Методологія оцінки діяльності органів виконавчої влади за напрямом «взаємодія з громадськістю»: вебсайт Програми розвитку ООН. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/publications/metodolohiya-otsinky-diyalnosti-orhaniv-vykonavchoyi-vlady-za-napryamom-vzayemodiya-z-hromadskisty> (Дата звернення: 16.11.2024).

40. UN E-Government Survey 2024: website. URL: <https://publicadministration.un.org/egovkb> (Дата звернення: 16.11.2024).

41. Михайловська О.В. Деякі аспекти комунікативної взаємодії органів місцевого самоврядування та громадськості. Науковий вісник Полісся. 2016. № 1 (5). С. 56-63.

42. Про Державний земельний кадастр: Закон України станом на 08.11.2024 р. Офіц. вид. Відомості ВРУ. 2012. № 8. Ст. 61.

43. Про адміністративні послуги: Закон України станом на 27.04.2024 р. № 3585-IX Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2013. № 32. Ст. 32.

44. Електронні послуги Держгеокадастру: вебсайт. URL: <https://e.land.gov.ua/> (Дата звернення: 16.11.2024).

45. Публічна кадастрова карта: геопортал Державного земельного кадастру. URL: <https://map.land.gov.ua/> (Дата звернення: 16.11.2024).

46. Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру: постанова Кабінету Міністрів від 7 травня 2022 р. № 564. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2012. № 89. Ст. 183.

47. Деякі питання ведення та функціонування Державного земельного кадастру в умовах воєнного стану: постанова Кабінету Міністрів від 7 травня 2022 р. № 564. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2022. № 41. С. 30.

48. Заключний звіт Японського агентства міжнародного співробітництва станом на березень 2018 р. URL: <https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/12320552.pdf> (Дата звернення: 16.11.2024).

49. Directive 2007/2/EC of the European Parliament and of the Council of 14 March 2007 establishing an Infrastructure for Spatial Information in the European Community (INSPIRE): An official website of the European Union. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj> (Дата звернення: 16.11.2024).

50. Про національну інфраструктуру геопросторових даних: Закон України станом на 31.12.2023. Офіц. вид. Відомості ВРУ. 2020. № 37. ст. 277.

51. Про затвердження Порядку функціонування національної інфраструктури геопросторових даних: постанова Кабінету Міністрів від 26 травня 2021 р. № 532. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2021. № 44. Ст. 212.

52. Звіт (інформація) про стан функціонування та розвитку національної інфраструктури геопросторових даних у 2023 році: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/04/zvit-nigd-za-2023.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

53. Національна інфраструктура геопросторових даних: вебсайт національного геопорталу. URL: <https://nsdi.gov.ua/login> (Дата звернення: 16.11.2024).

54. Інформаційний дайджест Проекту з розвитку потенціалу використання національної інфраструктури геопросторових даних в Україні: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/08/digest-ukr.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

55. United Nations Integrated Geospatial Information Framework (UN-IGIF): UN-GGIM website. URL <https://ggim.un.org/UN-IGIF/>. (Дата звернення: 16.11.2024).

56. Про затвердження Положення про Державний фонд документації із землеустрою та оцінки земель: постанова Кабінету Міністрів від 17 листопада 2004

р. № 1553 (із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 393 від 21.04.2021).
Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2004. № 46. Ст. 53.

57. Про публічний моніторинг земельних відносин: постанова Кабінету Міністрів від 12 травня 2023 р. № 474. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2023. № 51. Ст. 1000.

58. Про деякі заходи щодо прискорення реформ у сфері земельних відносин: Указ Президента України від 15 жовтня 2020 р. № 449/2020. Офіц. вид. Офіційний вісник Президента України. 2020. № 21. Ст. 64.

59. Кулинич П. Ф. Деретуляція і децентралізація як ціннісні орієнтири розвитку земельного законодавства України на сучасному етапі. Альманах права. 2015. Вип. 6. С. 48–54.

60. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин: Закон України із змінами від 01.01.2024 № 1423-ІХ. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2023. № 9-10. ст. 25.

61. Плани та звіти: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/plany-ta-zvity/>. (Дата звернення: 16.11.2024).

62. Деякі питання реалізації пілотного проекту із запровадження електронних земельних торгів і забезпечення зберігання та захисту даних під час їх проведення: постанова Кабінету Міністрів України від 21 червня 2017 р. № 688. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2017. № 76. ст. 11.

63. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо продажу земельних ділянок та набуття права користування ними через електронні аукціони: Закон України від 18 травня 2021 р. № 1444-ІХ. Офіц. вид. Відомості Верховної Ради (ВВР). 2021. № 30. ст. 243.

64. Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників: Єдиний державний вебпортал відкритих даних. URL: <https://data.gov.ua/dataset/f5e3730e-0196-452a-8d43-746825e4dfbb>. (Дата звернення: 16.11.2024).

65. Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів: Єдиний державний вебпортал відкритих даних. URL: <https://data.gov.ua/dataset/6130efbe-ec5b-4f78-beb6-3152dd3d8c36> (Дата звернення: 16.11.2024).

66. Про проведення функціонального аудиту органів виконавчої влади: розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2022 року № 824-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/824-2022-%D1%80#Text>. (Дата звернення: 16.11.2024).

67. Звіт про виконання Плану роботи Держгеокадастру на 2020 рік: вебсайт Держгеокадастру. URL: <http://surl.li/yagxot>. (Дата звернення: 16.11.2024).

68. Звіт про виконання Плану роботи Держгеокадастру на 2021 рік: вебсайт Держгеокадастру. URL: <http://surl.li/gacadv>. (Дата звернення: 16.11.2024).

69. Звіт про виконання Плану роботи Держгеокадастру на 2022 рік: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/07/ostat-zvit-za-pershe-pivrichchya-povn.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

70. Звіт про виконання Плану роботи Держгеокадастру на 2023 рік: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/01/zvit-richnyj-za-2023-rik-18.01.2024-4.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

71. Звіт про виконання Плану роботи Держгеокадастру на 2024 рік (перше півріччя): вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/07/ostat-zvit-za-pershe-pivrichchya-povn.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

72. Звіт про виконання Стратегічного плану роботи Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру на 2023–2025 роки за 2023 рік: вебсайт Держгеокадастру. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/02/vykonannya-stratplan-dgk-za-2023-07.02.2024onov-3.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

73. Про затвердження Положення про колегію Держгеокадастру: наказ Держгеокадастру від 23.10.2023 № 358. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2023/10/nakaz-358-vid-23.10.2023.pdf>. (Дата звернення: 16.11.2024).

74. Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики: постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2010. № 84. Ст. 36.

75. Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996: постанова Кабінету Міністрів України від 16 серпня 2022 р. № 909. Офіц. вид. Офіційний вісник України. 2022. № 67. Ст. 29.

76. Опитувальник щодо рівня задоволення громадськістю інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру: створено автором використовуючи Google Форми. URL: <https://forms.gle/MZM8efUQPG2jsfyR6>. (Дата звернення: 16.11.2024).

77. Архипова Є.О., Дмитренко Н.О. Ефективна комунікація між органами державної влади та громадськістю як умова розвитку демократичного суспільства. Інвестиції: практика та досвід. 2016. №1. С. 92-96.

78. Баровська А. В. Інституційне забезпечення державної комунікативної політики: досвід країн Європи : аналіт. доп. К.: НІСД. 2014. 72 с.

79. Government Communications Plan 2013/14 URL: <https://gcs.civilservice.gov.uk/wp-content/uploads/2015/09/https-gcn.civilservice...nicationsPlan201314.pdf>. (Дата звернення: 17.11.2024).

80. Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління; № 11, 2013. УДК 32:351. Н. В. Васильєва. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=650> (Дата звернення: 18.11.2024).

81. Про схвалення Стратегії комунікації з питань європейської інтеграції України на період до 2026 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2022 р. № 1155-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1155-2022-%D1%80#Text>. (Дата звернення: 18.11.2024).

ДОДАТКИ

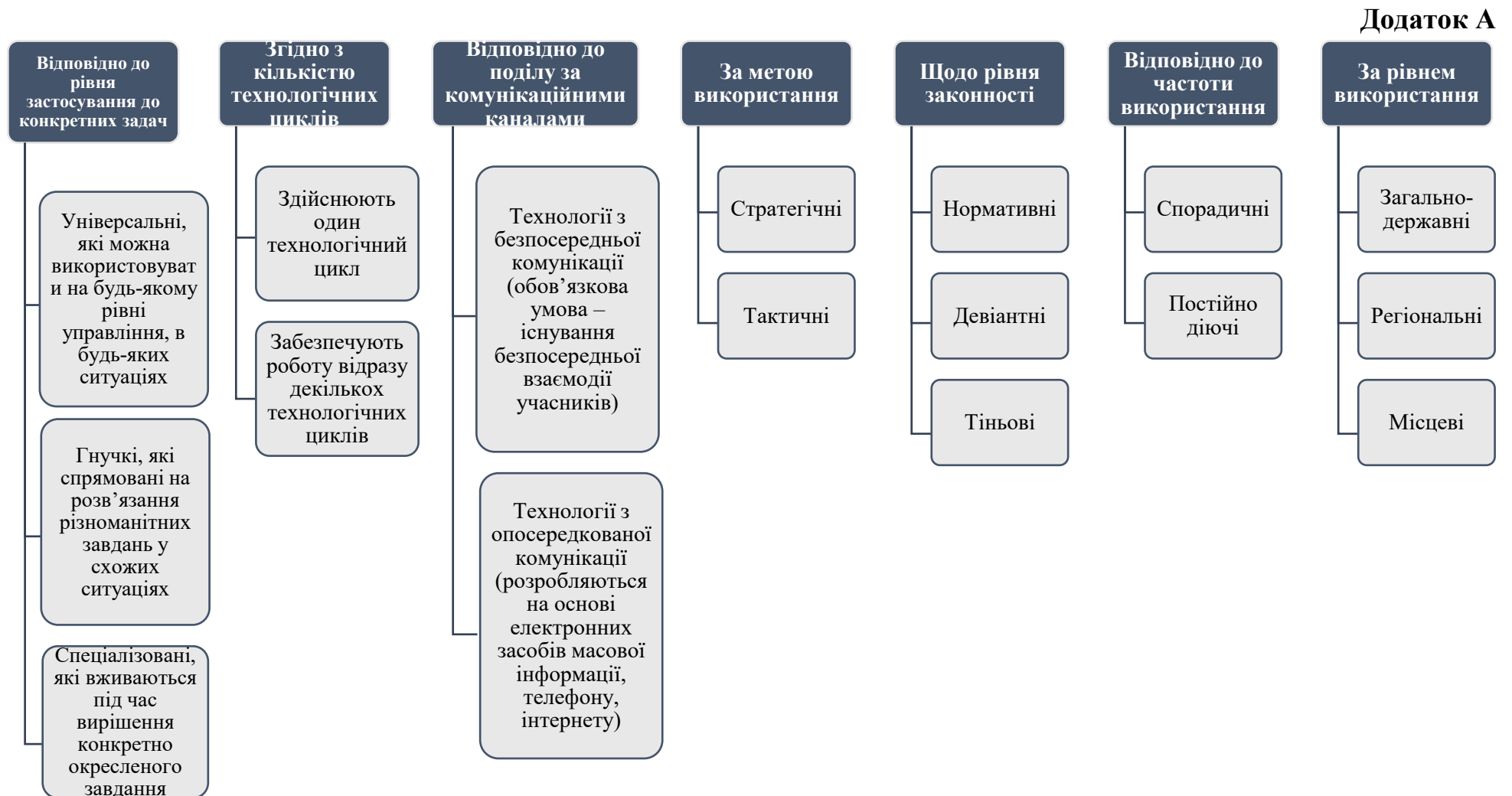

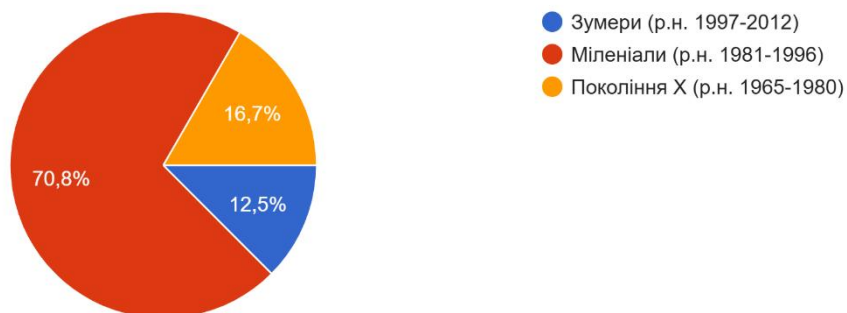
Рисунок А.1 – Види ІКТ

Джерело: розроблено автором

Додаток Б

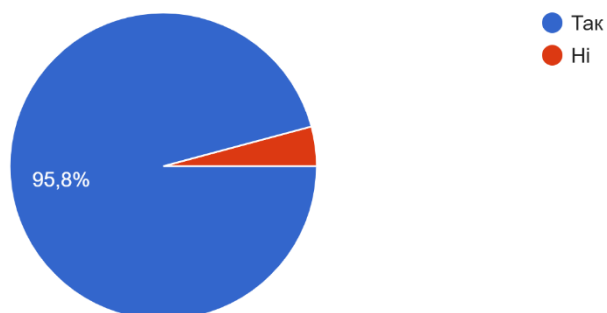
1. До якого покоління ви належите?

24 відповіді

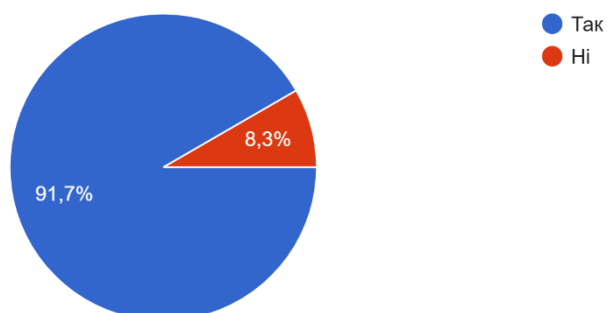
2. Чи чули ви про функціонування Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру?

24 відповіді

3. Чи заходили ви коли-небудь на вебсайт Держгеокадастру?

24 відповіді

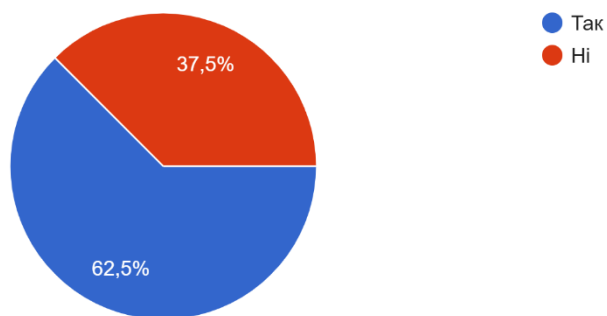
4. Наскільки зрозумілою для Вас є інформація, що публікується на офіційному вебсайті Держгеокадастру?

24 відповіді

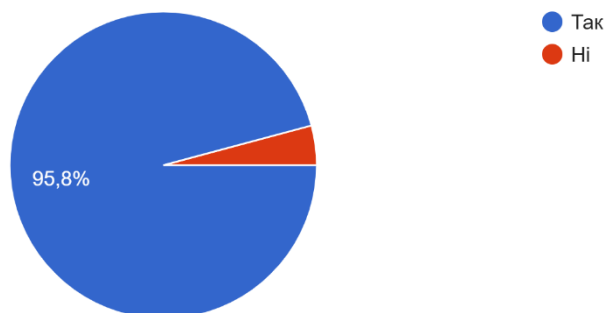
5. Чи достатньо інформації на вебсайті Держгеокадастру для вирішення Ваших питань?

24 відповіді

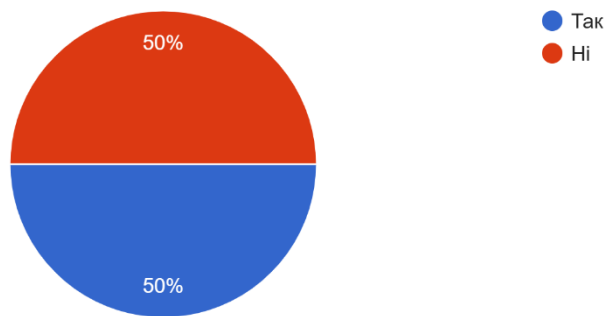
6. Чи вважаєте Ви інформацію на вебсайті Держгеокадастру актуальною?

24 відповіді

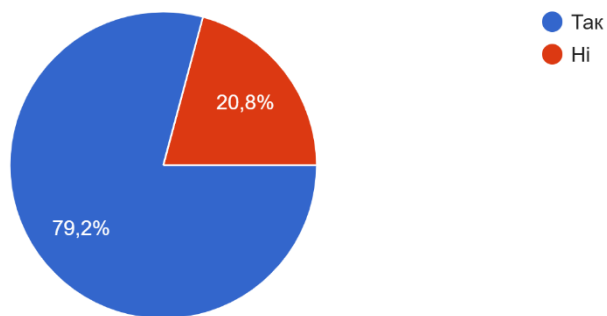
7. Чи відвідували ви офіційні сторінки Держгеокадастру у Facebook, Youtube?

24 відповіді

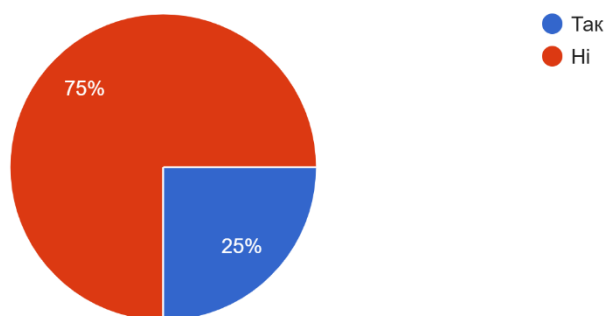
8. Чи задоволені ви наданням Держгеокадастром е-послуг?

24 відповіді

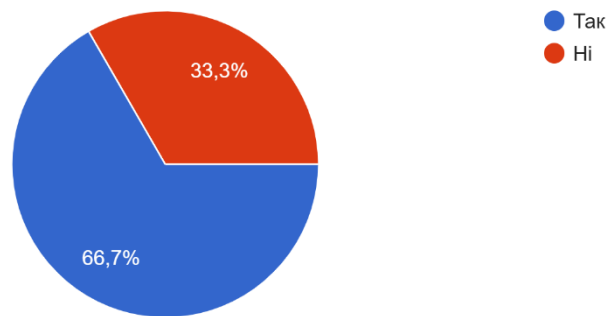

9. Чи брали ви коли-небудь участь у консультаціях з громадськістю Держгеокадастру?

24 відповіді

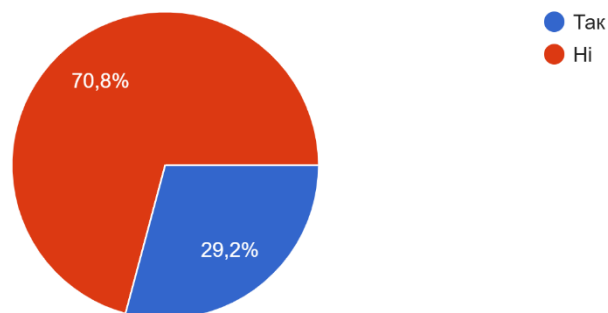
10. Чи цікавитеся ви новинами, статтями, прес-релізами щодо діяльності Держгеокадастру?
24 відповіді

11. У разі, якщо у вас виникнуть питання у сфері діяльності Держгеокадастру, як би ви звернулись до Держгеокадастру?
24 відповіді

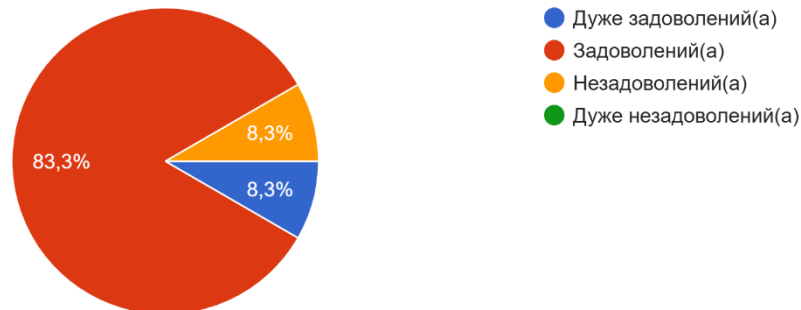

12. Чи є у Вас зауваження щодо прозорості роботи Держгеокадастру?
24 відповіді

13. Загальний рівень Вашого задоволення інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру:

24 відповіді

14. На вашу думку, які слабкі сторони у інформаційно-комунікативній діяльності Держгеокадастру?

24 відповіді

Людська взаємодія
немає
Відсутність нової картографічної основи для НКС, не наповненість адміністративно-територіальних одиниць та топологічна неузгодженість індексної кадастрової карти
Мало комунікацій у соціальних мережах
Відсутні
Відсутність консультації з спеціалістами через соціальні мережі
Занадто формалізована подача інформації не зрозуміла для пересічного громадянина
Оперують загальними фразами, цитують закони, не пояснюють простими словами
Нема
Неможливо знайти потрібну інформацію (найчастіше вага просто відсутня)
Оперують загальними фразами, цитують закони, не пояснюють простими словами
Ніяких
Відсутність нової картографічної основи для НКС, не наповненість адміністративно-територіальних одиниць та топологічна неузгодженість індексної кадастрової карти
Важко сказати
Немає Інтерактивного спілкування
Замало актуальної інформації
Не повна інформація про власника та землекористувача з.д.
Не вся інформація, що потрібна

15. На вашу думку, які сильні сторони у інформаційно-комунікативній діяльності Держгеокадастру?

24 відповіді

Доступність
прозорість
Електронні сервіси
Фахівці
Актуальність інформації
Простота отримання інформації через можливі ресурси
Інформування про зміни та апдейти функціоналу
Втермін надають відповідь
Е сервіси
Зручний сайт, наявність англомовної версії
Вчасне оновлення інформації, доступність, комунікація з усіма зацікавленими громадянами
Робота кабінетів
Всі
Е-сервіси
На сайти знайшла інформацію тільки у вигляді презентації
Втермін надають відповідь
Чіткість
Електронні сервіси

16. Чи є у Вас пропозиції щодо покращення роботи інформаційних сервісів Держгеокадастру?

24 відповіді

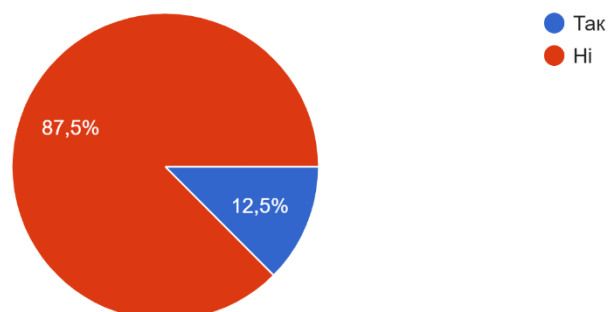

Рисунок Б.1 – Результати Опитувальника щодо рівня задоволення громадськістю інформаційно-комунікативною діяльністю Держгеокадастру

Джерело: розроблено автором на основі [76]

Звіт подібності

метадані

Заголовок

Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади: на прикладі Держгеокадастру

Автор

Зозуль Марини Олександрівни

Науковий керівник / Експерт

к.е.н., доцент Королюк Тетяна Олександрівна

адреса

кафедра національної економіки та публічного управління

Тривога

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОНОВІВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		80
Інтервали		0
Мікропробіли		1
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)		74

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності означає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагиат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

КП 1

25

Довжина фраз для коефіцієнта подібності 2

КП 2

13622

Кількість слів

КЦ

116038

Кількість символів

Подібності за списком джерел

Нижче наведений список джерел. В цьому списку є джерела із різних баз даних. Колір тексту означає в якому джерелі він був знайдений. Ці джерела і значення Коефіцієнту Подібності не відображають прямого плагиату. Необхідно відкрити кожне джерело і проаналізувати зміст і правильність оформлення джерела.

10 найдовших фраз		Копія тексту	
ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	НАЗВА ТА АДРЕСА ДЖЕРЕЛА URL (НАЗВА БАЗИ)	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ГРАМІНТИВ)	
1	https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2023/04/vlan-roboty-dok-na-2023-rik_xi-zmlinamy.pdf	72	0.53 %
2	https://lid.rada.gov.ua/bilInfo/Bills/pubFile/1423820	57	0.42 %
3	https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2024/02/vvkomannva-stratoln-dok-za-2023-07.02.2024onov-3.pdf	55	0.40 %
4	https://docs.google.com/document/d/84959/response/239686/attach/1/85cto35a%20c234%204682%209889%203cc237637fe.pdf?cookie_asssthrough=1	52	0.38 %
5	http://www.dv.navita.com.ua/?or=1&z=623	48	0.35 %

Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана
Факультет економіки та управління

Вроцлавський Університет
Факультет права, управління та економіки
Інститут адміністративних наук

**ЗБІРНИК ТЕЗ
III Міжнародної науково-практичної конференції**

**ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА
ТА УПРАВЛІННЯ
СТРАТЕГІЧНИМИ КОМУНІКАЦІЯМИ
В КРИЗОВИХ УМОВАХ**

POLITYKA PUBLICZNA I ZARZĄDZANIE KOMUNIKACJĄ
STRATEGICZNĄ W WARUNKACH KRYZYSOWYCH

PUBLIC POLICY AND STRATEGIC COMMUNICATION
MANAGEMENT IN CRISIS CONDITIONS

23 жовтня 2024 року

«ОФІС ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ»

Київ–Вроцлав

УДК 621:351/354

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Факультету економіки та управління КНЕУ імені Вадима Гетьмана
протокол №4 від 21.11.2024*

Тези публікуються в авторській редакції.
Організаційний комітет залишає за собою право не поділяти думку авторів.

Державна політика та управління стратегічними комунікаціями в кризових умовах : Збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції. Київ-Вроцлав, 23 жовтня 2024 р. Київ : «ОФІС ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ», 2024. 212 с.

Збірник тез укладено за підсумками досліджень, представлених на III Міжнародної науково-практичної конференції **«Державна політика та управління стратегічними комунікаціями в кризових умовах»** 23 жовтня 2024 року. Доповіді учасників презентують наукові результати щодо діяльності органів держаної влади в кризових умовах, зокрема збройної агресії проти України задля подальшого розвитку спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Леонід АРСЕНОВИЧ	д.філософ. публ. упр. та адмін.
Віталій ГАВРИЛЯК	д.філософ. публ. упр. та адмін.
Сергій КВІТКА	д.держ.упр., проф.

УДК 621:351/354

© «ОФІС ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ», 2024

Тетяна КОРОЛЮК
кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри національної економіки та публічного управління
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

Марина ЗОЗУЛЬ
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ

У сучасних умовах суспільного розвитку зростає роль інформаційно-комунікативної діяльності органів влади, що пов'язано із потребою оперативного доступу до інформації, забезпечення відкритої взаємодії із громадськістю, залучення останніх до процесів прийняття управлінських рішень. В умовах кризи актуалізується потреба вчасного реагування на її прояви для запобігання паніці та координації дій населення, формування позитивних очікувань громадян. Все це формує позитивний імідж органів влади та підвищує суспільну довіру до них. Таким чином, інформаційно-комунікативна діяльність виступає одним із ефективних інструментів демократичного та антикризового управління.

Органи виконавчої влади використовують інформаційно-комунікаційні технології (далі – ІКТ) при розв'язанні задач із дедалі більшим ступенем інформаційної складності [1]. Виникає потреба у формуванні умов створення, зберігання, поширення та застосування інформації задля підвищення ефективності діяльності органів влади.

Особливості інформаційно-комунікативної діяльності Держгеокадастру полягають у застосуванні сучасних ІКТ, які дають змогу підвищити прозорість та відкритість його роботи шляхом надання доступу до даних про земельні ділянки, їхніх власників та права на них. Завдяки цифровим платформам громадяни та підприємства мають швидкий доступ до послуг Держгеокадастру онлайн, можливість отримання дистанційних консультацій, залишення запиту або звернення. Застосування автоматизованих систем управління та електронного документообігу дає змогу зменшити ймовірність помилок, регулярно оновлювати кадастрові дані, моніторити використання земельних ресурсів. Відзначені переваги знижують ризики корупції, затрати часу на отримання послуги, скорочують бюрократичні процедури та забезпечують підвищення якості надання послуг.

Варто зазначити, що Держгеокадастр застосовує ІКТ, керуючись критеріями ефективності, доступності, актуальності та прозорості.

На прикладі Держгеокадастру можна наявно пояснити класифікацію ІКТ відповідно до ступеня централізації: централізовані, децентралізовані та змішані. Наприклад, централізовані ІКТ обумовлюються тим, що оброблення інформації та вирішення завдань покладається та контролюється центральним апаратом. Головні управління Держгеокадастру в обласних центрах використовують децентралізовані ІКТ на своєму локальному рівні. Змішані ІКТ полягають у вирішенні проблем, різних питань, обробці інформації на локальному рівні, однак дані передаються, обробляються і зберігаються у базі даних центрального апарату.

Застосування ІКТ у діяльності публічного органу пришвидчує реалізацію поставлених цілей при скороченні часу на передачу і отримання інформації, зменшує паперову роботу при використанні електронних носіїв інформації, полегшує роботу працівників, сприяє її ефективному та оперативному виконанню, надає можливість усім зацікавленим сторонам відігравати активну роль при формуванні нових нормативно-правових актів, стратегічних, рамкових документів, забезпечує безперешкодний доступ до інформації, сприяє ефективному міжнародному співробітництву.

Поряд із відзначеними перевагами застосування ІКТ в роботі Держгеокадастру існують і проблеми. Недосконалість нормативно-правових актів, які визначають застосування ІКТ і подальший їх розвиток. Законодавча база, як і Положення про Держгеокадастр [2], потребує доопрацювання, тому що не відповідає рівню розвитку ІКТ.

Іншими проблемами є недостатнє фінансування розвитку ІКТ, недостатня кваліфікація працівників при роботі із ІКТ, висвітленням звітів про виконану роботу, заплановані заходи, проекти. Існує проблема недостатньої організації електронного документообігу.

Загалом, Держгеокадастр впроваджує ІКТ у свою діяльність, навіть за умов воєнного стану, обмеженого фінансування, недосконалої законодавчої бази, недостатнього рівня кваліфікованості персоналу. Задля налагодження ефективного використання ІКТ потрібно реформувати діяльність Держгеокадастру та розробити інформаційно-комунікаційну стратегію.

Список використаних джерел

1. Інформаційно-комунікативна діяльність органів публічної влади / В. Куйбіда, О. Карпенко, П. Шпига [та ін.]; за заг. ред. В. Куйбіди, О. Карпенка. 3-тє вид., допов. та перероб. Київ : НАДУ, 2019, 358 с.
2. Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 15 (зі змінами). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/15-2015-%D0%BF#Text>. (дата звернення – 18.10.2024)

OSMAK Anton VISUAL COMMUNICATION AS A MEANS OF INCREASING THE EFFICIENCY OF INFORMATION ACTIVITIES OF GOVERNMENTS IN CRISIS CONDITIONS	38
ФЕДІРКО Наталія ВИКЛИКИ СТРАТЕГУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	41
САБАДОШ Анна ОСОБЛИВОСТІ ІНСТРУМЕНТІВ КОМУНІКАЦІЙ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ	44
КОРОЛЮК Тетяна ЗОЗУЛЬ Марина ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ	46
ШПИГА Петро КОВПАНЕНКО Наталя ЦИФРОВІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	48
КІЛІЄВИЧ Олександр АДАПТИВНІСТЬ ЕКОСИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ДО УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ І ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ.....	51
ЦИМБАЛЕНКО Яна СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ СТРАТЕГІЧНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЙ В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ.....	54
ХРЕБТІЙ Ігор ПРОЦЕДУРА ДОБОРУ ПЕРСОНАЛУ НА ЗАЙНЯТТЯ ПОСАД ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ	57
ДУДНІЧЕНКО Артур СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ В КРИЗОВИХ УМОВАХ	59
ZHORNIAK M ODBUDOWA GOSPODARCZA UKRAINY W OKRESIE POWOJENNYM: OCENA STANU, PERSPEKTYWY ROZWOJU I INTEGRACJA DOŚWIADCZEŃ MIĘDZYNARODOWYCH Z POLITYKĄ PUBLICZNĄ I ZARZĄDZANIEM KOMUNIKACJĄ STRATEGICZNĄ	61
АЛЕКСАНДРОВ Олексій ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	65

н а у к о в е в и д а н н я

ЗБІРНИК ТЕЗ
III Міжнародної науково-практичної конференції

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА
ТА УПРАВЛІННЯ
СТРАТЕГІЧНИМИ КОМУНІКАЦІЯМИ
В КРИЗОВИХ УМОВАХ

POLITYKA PUBLICZNA
I ZARZĄDZANIE KOMUNIKACJĄ STRATEGICZNĄ
W WARUNKACH KRYZYSOWYCH
PUBLIC POLICY AND STRATEGIC COMMUNICATION
MANAGEMENT IN CRISIS CONDITIONS

23 жовтня 2024 року

Авторська редакція

Упорядник та виготовлювач
ГО «ОФІС ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ»
digital.gov.office@gmail.com

Підписано до друку 30.10.2024. Формат 60x84 /16. Папір офісний. Гарнітура TimesNewRoman
Спосіб друку цифровий. Ум. друк. арк. 14.18 Наклад 300